

Handwritten scribbles at the top left.

5

מזכירות השיקוד העליון
 לשנת הרמטכ"ל
 פנ - 341 - 92
 24 מאי 1973

סודי ביותר
 04/ 0381

מספר זה כולל 48 דפים
 עותק מס' 4 מחוז 8 עומקים

Handwritten notes:
 תוכנית / 43-45
 א

דיון ומסמך הכללי של צבא-הגנה לישראל 73 - 14

24 מאי 1973

סוכחים-	יו"ר	רב-אלוף	ד' אלעזר
		מר	י' עירוני
		אלוף	י' סל
		אלוף	ה' שמיר
		אלוף	נ' קין
		אלוף	א' זעירא
		אלוף	י' חומי
		אלוף	ר' זאבי
		אלוף	א' שרון
		אלוף	ב' פלד
		אלוף	ב' חלם
		אלוף	א' אדן
		אלוף	י' גונן
		תא"ל	י' אפרת
		תא"ל	א' שמיר
		אל"ם	ע' אילם
		תא"ל	י' אלרון

פוזמנים--	מר פ' דיין	מר הבטחון	מר פ' דיין
		מר	צ' זמיר
		אלוף	ע' חורב
		אלוף	א' מנדלר
		אלוף	ש' בזיח
		אנ"ם רמ"ח/תוא"ר	
		אל"ם	ד' שיאון
		תא"ל	א' סלו
		תא"ל	א' בראון
		תא"ל	י' ליאור
		תא"ל	י' רביב
		רס"נ	ח' אלון
מזכירח:-		רס"נ	ח' ורדי
עצונות:-		גב'	ל' אונגר

נוכחו בנוס א ב

(נוסח בנושאים א' ו-ב')

על סדר היום:-
 סעיף 1: אינפורמציה
 סעיף 2: הערכת מצב (המסך דיון)

הדיון נפתח: 0900
 הדיון ננעל: 1215

אלוף זעירא: בלבנון בליל 17-18 מאי הושג הסכם בין המחבלים ובין

משלת לבנון כאשר מרטי ההסכם לא ידועים, לא נורסטו,

ואני מסקן בכך את יפורסטו. אבל יש שני פירסומים: אחד של המחבלים

ושני של משלת לבנון. טניהם לא רשמיים כי היא פירסמה זאת דרך סוכנות

אי.פי. כאשר שני הפירסומים עשויים די נכונים, כאשר כל אחד מהפירסומים

נותן רק את הפעיק שלכובתו.

סה"כ ישנה רביעה. אני לא חושב שלאורך ימים, כאשר הצבא

הלבנוני מתחיל לחזור אדרומה לאיזור המזרח לליטני צור-צידון, איזור שהוא

פינה בימי המתיחות.

אלוף זאבי: המחבלים חזרו לגבול?

כן. ואיזאג אגא האגראם

אלוף עקירא: כן. האיזור שהם חוזרים אליו זה דרום הפחה-לנד.

אין לנו שום נוסח רשמי, אני מניח שהאמת היא כאשר

לוקחים את הודעות המחבלים והודעות המשלה ומריצים מזה 20%.

לפי הערבים, החבלנים הפלסטינאים, נקודות העיקריות הן ישי לכבוד את הסכם

קחיר ונספחיו.

- שהצבא יחזור לקרקטיניו תוך כמה ימים.

- שיבוסל מצב החירום אחרי שתקם משלה.

- שלא יחול שינוי בענין הנשק המצוי במחנות.

- שתנשק שהוחזרם על ידי הצבא יוחזר.

- כמו כן חסק התעמולה נגד הארגונים וכל אלה שנפעלו ישוחררו.

מצד שני אי.פי בהסתמך על דיווחים דיפלומטיים

מוסרת מסעיפי ההסכם אומרים שהיה איסור נוכחות מחבלים באיזורים מיושבים

ברוחב של 6 מייל.

בגבול לבנון - ישראל כאשר יש לצבא זכות שם לירות

ללא אזהרה ולפעול באיזור הפחה לנד סותר להם לחזיק כוח סימלי של 300 מחבלים

בלבד שבה שותפים השלסונות והמחבלים והיא תוכל לבחור להוציב אותם במקום אחר.

ס"כ אנחנו רואים שכל הארגונים, כולל הארגון של ג'בריל פביקים
שביעות רצון מהחכם. זה מראה שבחכם אין מכה משמעותית למחבלים.
לעומת זאת גם הממשלה מביעה שביעת רצון מהמצב והאפז חזר מהתפטרות
לפי בקשת מרג'ייה והוא טען שהממשלה תפעל להשיב את הבטחון והיציבות.
בענין זה חשוב לציין שהעמדה הסורית בימים האחרונים יותר שושרת
קלפי לבנון. אחד ממנהיגי סוריה אמר שסוריה לא מכבדת את אצאא ריבופוחה ועצמאותה
של לבנון וסוקרת עכשיו על א האחוה בין שתי המדינות.
בריה"ם מעונינת בכך שמכל המחומה לא תתפתח מצב שיתן לישראל
פילא לחכנס ללבנון.
בזירה הבינלאומית אני מזכיר את דו"ח וולדהים. הוא אומר שיארינג
זה כשלון. הנקודה המענינת היא זאת שחוא אומר: מועצת הבטחון זה הפורום שבו צריך
להמשיך את הטיפול וזה הפורום היחיד שבו גם ישראלים וגם ערבים יכולים להסגש.
ברור שזה לא פורום לשום דבר.
וולטר של יצא לקהיר לביקור של יומיים. בתחילת יוני צפוי
ביקורו בארץ.
בראנדס צפוי לביקור בארץ. הכל מאוזן, אחד אצל הערבים אחד אצלנו
חצי הסובייטי בים התיכון מונה 65 כלים, מחם 35 הידוח לחימה.
ב-19/5 הידסה באיזור שלנו את פעולתה אניית האזנה קווקז. מ-5/3
היא נעדרת.
נמל מורט סעיד ענוי לשיים סובייטי מ-19/5.
ביקור ברז'נייב בגרמניה הוא חשוב מאד. הדיבורים יכולים להיות
רבים על פל מיני נושאים. אבל הנושא העיקרי שמענין את ברז'נייב זה הנושא הכלכלי,
עד כמה כבר אצא נחתמו 3 הסכמים:
(1) הסכם שיחוף פעולה כלכלי-תעשייתי-טכני ל-10 שנים. שבו הכוונה היא שהברות
גרמניות תכנינה מפעלים בבריה"ם בסכומים גדולים מאד, כאשר תמורת זאת תקבל גרמניה
חומרי גלם או גז. לדוגמה, גרמנה תבנה מפעל לצינורות ותתן לרוסיים את הצינורות
והרוסיים יניחו אותם וישלמו לגרמניה תמורת המפעל. והצינורות בגז שיספקו דרכם.

הסכם שני על התעבורה האווירית, כאגודת הכוונה שהלופטסהנזה
 יסוּם מעל המזרח הרחוק. ישנה בעיה כיצד יסוּם מעל קאזא גרמניה המזרחית.
 הסכם שלישי לשיחוף פעולה כלכלי-תרבותי. ל-50 שנה בתחום
 הכלכלה וההסכם התרבותי ל-10 שנים.

1. כל הבעיה היא לבסס יחסים טובים לטווח ארוך.

היחסים חייבים לחתום על יסודות תועלתיים לשני הצדדים. להמטיק מצעדי
 הזהירות המיותרים. לא להתעלם מחיובתה שיטתם קשיים:

(א) עמדת גרמניה המזרחית.

(ב) בעיה ברלין.

במצרים נמשכת הפעילות המוליטית, חמנימית, כאשר איטמפיקל האפז

היה מעיל.

שר החוץ של גרמניה המערבית היה במצרים ב-20/5. סגרת נוסף

לאטיופיה ב-24/5. כולם נוסעים.

ישנה ציפייה בלי החלוקות מיוחדת לריון במועצת הבטחון ב-4/6

על הדוח של וולדהיים ושל יארינג. למרות זאת העתונות ב-19/5 מציגה שמצרים

אינה שותפה לפירסום החלטות בנושא במועצת הבטחון וכל מטרחה היא מיקוד חשובת

הלב של ישראל שהיא מקור המכנה.

- אנחנו רואים בכלי ההסברה של מצרים יותר קיצוניות בנושא הישראלי.

לא רק שלא מתמקדים בחזרה לגבולות 67 אלא מוטרפים שאלה חכל דברים קטנים - הבעיה

העיקרית היא מחרון הבעיה הפלשתינאית. זאת אומרת, אנחנו רואים קיצוניות

יותר גדולה אצל המצרים כאשר חתרשנות שליו מה שהקיצוניות יותר גדולה העניין בחסוד

איזה שהוא הולך וקטן.

ישנה הכנייה במצרים כיצד להעסיק את דעת הקהל צא לבעיות מניס.

יש תכנית שבין ה-22/5 ו-22 ליולי סגני ראש המשלה ופרים שונים יעברו

בפחוזות השונים ויעסקו בבעיות ההמוניס. הם יבטיחו מגורים, סלולת כבישים,

בנייה מרכזי מגורים, אלה הנושאים שמצרים החעסק בהם בחודשיים הבאים כאשר הם

ידונו ויבטיחו הבטחות.

למני מטפר שבועות היתה ידיעה, ממקורותינו לא היה אישור,

שספר סוללות א.ס.א.6 החקרבו לאבו סוויר. המקורות אומרים שהם התרחקו ונמצאים

בקהיר מערב. זה בחלם סביר.

במצרים צפויים תרנגילים ואימונים . גם באיזור החזית אפשר לבנות

גם לקצת יותר העבודה אלוטית.

גם בסוריה מתבצעים אימונים בקצב די גבוה. קוראים גם גילויים

לאימונים. המערך בחזית דליל, בחזית יש מערך חידוש.

מה שחשוב לאיין, אם כי זה חלק מההכנות הכללית שבגללה הועברו

מיראזים והנשרים למצרים, היא העבודה ומייעים לסוריה מטוסי מיג 21 אלג'יראים.

אם הם מגיעים במטוסי הובלה חלקם הוקולט לנוריס וחלקם אנטונוב 12 אלג'יראים.

הם מוצבים בסוריה כצד כמה מחס מגיעים עם צוותים אלג'יראים.

הגיעו כ-50-60 מיג 21 טזה 12 הועברו לשדה בניגה להגן על לוב וחלק מה מעפילים לסוריה

כך שיש 42 טייסות מיג 21 מתוך לאלג'יר. זו פעם ראשונה שאלג'יר מחלקה את כוחות

להגנת העולם הערבי.

בירדן יקבצו החתרון מהיחוד בינה לבין סוריה וזה בעקבות

הבעת דעה שחביב חוסיין לנשיא סוריה, אסד, הוא הסביר שלא כדאי להסתכן עם ישראל

במלחמה כי התוצאה תהיה איבוד קרקעות, אם זה לא שיפר את היחסים אם כי יכול להיות

שניחם חושבים אותו רבר.

מבחינה צבאית בירדן יש מעלחה ירדנית שתצא לבריטניה וסם ירדנים

לה חידושים בסמפורדיונים בנושא טווח, מערכות אלקטרוניות. אינני יודע אם זה ידוע

לנו.

מבחינה מלשחיאית - אני מעריך שאחרי התארגנות גלגון יחודים

המאמצים לפח"ע בחו"ל. יש ידיעות על זה שהחזית של אבש מפבונגת לכמה גייסות

כאשר הפעילות תהיה בעיקר בקבוקים. זאת תסופת הלב של מערכות האבטחה

היא בנושא בקבוקים.

דב-גלוג אלעזר: זה בקבוק זין היסלקי עם קש, כך היה בחוג. מסוג קיינטי,

הוז מזה אני בקיא.

אלוף זעירא: חפץ מייסל ביקר בקהיר ובפרים ויפסיך את נסיכמו כאשר

מה שקשור לביקור שלו במצרים והייתי אומר שלמרות שאין

ידיעות מהימנות סביר שהוא בא לנשיא מצרים עם חשש במני תוצאות ברורות שיכולות

לנבוע ממלחמה עם ישראל היום. במקביל, יתכן שהוא הצטיה עזרת גם כספית וגם

בלכלית, אולי סיוע בסטי לרכש.

יש ידיעות סיועיות שהסודיים היו לוחמים להקיע כספים

בצורת כדו לקנות נשק זרמתי עבור מצרים עולי אפילו טסוסיכ.

סה"כ יש כחלק מניין לפעודיים המצריים העוסק בבקיעת ישראל

כי כל עוד היא נחומקת לי יראל היא לא מבינה לעסוק בהתנגות בסעודיה.

סה"כ, יחסית למצב לפני 10 שנים כאשר נאצר היה בחיסון

עם 60 אלף איש הולבול בטקט התחמך במחיות המצב בין שלך סעודיה לנשיא מצרים.

מפייסל גם היה בצרפת וטען כיבדו אותו כיבודים לא רגילים

והציעו לו לקנות כל מה שצרכת יכולה לשכור: אף-1, טנקים, מירצו'ים, גם בנושא

הכלכלי, מניחים זכי רחבים במזרח התיכון, שלפוף טלביזיה צבעונית. ועוד.

אך בטורו של דבר לא הייתה הודעה משותפת בין שני הצדדים. למחז לא ברור.

יתכן שזה על חנושא הכלכלי, יותר מכיר שזה על נושאים מדיניים. יכול להיות

מפייסל רצה שארפת תצא בהודעה שתתפת עם סעודיה בהכרזה מאר אנטי-ישראלית -

מה שהצדפותיה לא רוצים.

יש סיפור יחסים בין סעודיה לפתח, כאשר התחם שחרר מליזן דולר

כדי לקנות ביוז רפואי וחממות. המיוק הסעודי לפתח הוא 12,5 מליזן דולר לשנה.

מין שוח ארגון לקישימי בסעודיה חוץ מהסתח כאשר מומן יש להם מרכז בג'דה

ב-19/5 חרשו להם לפתוח סניף בניואל.

קדאפי ממשיך לתח ראיונות, כל אחד אורך 3-4-5 שעות. בדרך

כלל כל מה שהוא אומר זה נכון. הוא ניין זאדאעל שבדאיון הראשון ב-17/5

כי אלג'יר-מצרים-ולוב נקטו טכניקות שיתופיים וזה נכון. למצרים העבירו סילי

ק"א מלוב על מנת לעזור לחגנת מימי לוב.

הוא הזכיר ב-17/5 את חילוקי הדעות בין מצרים ללוב בקשר לישראל.

מצרים רוצה לכבוש את סיני כאשר לוב אומרת שזוה דבר חות נאמר כי חיסול כל

בעיה 48. אם צריך להתכוונן התכוונות יותר סמוטה, יש לדחות את המלחמה כדי לחכות

ליום שיהיה כזה לכבוש את כל ישראל ולחלל את בעיה 48.

ב-19/5 הוא סיפר שאחרי הפלת המטוס הלובי הו חציע לפצרים

לפעול פעולת הנכול נגד ישראל אבל היא התנגדה.

הוא תקף את הארגונים ושואל מדוע הם לא גוללים דרך כל הגבולות

מול ישראל כולל מצרים. הוא חוקף גם את המהגלים וגם את מצרים.

הוא מוסקף ההיחסים בין לוב לפצחים טובים.

סה"כ אפשר לאמר שהנאומים שלו מביעים את דעתו.

יש העבורי צבאית בגבולות ימיים בין טריפולי לאלפסנדריה

כאשר מעבירים ציוד צבאי. יש ידיעות על העברה של ירזי מירכז'ים ועוד.

ת"ל אפרח:

אין מה לדווח פרט לשני הידועים בתוך ישראל:

צירושלים אחר טמען המלה בבנין הדואר.

בצומח בית ניב-באיזור המוסקף המפוצץ מטען ביום שישי.

בגבולות שקט.

אלוף גונן:

(סקר) יש גפסע אחד ב-890 במיחור של מיצדית. החיילים הלכו

אחד אחרי השני והשני ירה בראשון ומגע בו כצדור מפוזרי.

החייל שוכב בבית חולים, תוך כמה ימים ייצא.

אלוף חומי:

ביקרתי אותו אמש, יש לו 3 כדורים בכסן ואין אחר לא פגע בטום דב

המקרה הראשון זה המונה. רכב של ה"א ננ"ט 183, נהג של רכב

אלוף שפיר:

צבאי לא גיית להטרור, המהג ו-6 אזרחים נפצעו קל.

סקרה עני מה"ח 11 לחודש, שני עתונאים מחעתון "פייס" שנעצרו

בכבוש הצמון ליד הר סנוור לא נשמעו לקריאת עצור, החייל ירח לעבר המכונית, לא היו

נפגעים.

אלוף זקירא:

העתונאים היו אחד ישראלים ודודו הלוי וחשני לא ישראלי.

חלא ישראלי החנצל לפני דובר הח"ל וחט דואים עצמם במחראים.

הישראלי לא גיית.

אלוף חומי:

אבל החייל לא פעל כשורה. אין לו אישור לירות ולסגוק.

חוז סזה הוא לא דיווח שהוא ירח עליו, גם לא ה-ט"כ. זה נודע

רב-אלוף אלעזר:

מעתונאים.

אינני יודע אם לא צריך לשנות את ההוראות, אם לא תספיק

אלוף זקירא:

בגלגלים אין העצור אלת.

רב-אלוף אלעזר:

אצ-א והוראות בסדר.

אלוף שמיר:

פת"ק, רס"נ, עשה בירק'ט עם קלונים מקומיים, המורה

הכחאה מחק חוב של דלק-סולר. המענה לזה הלך לשיפור

השקט, במחנה, אבל לא כחוב אצלנו לזה הנוהג.

אלוף קיני:

לא הוציאו נגדו צו מעצר הוא לא לופט.

אלוף חיי:

יש מספר מקרים של האטות לא שלא שהאטות. כל המהומה בבנינו

אחד, והראשון שעמד לדין יצא זכאי.

אלוף שמיר:

אני רוצה לתח התראה על ענין הבחירות הקרובות. לכאורה זה עסק

קל אבל מבחינה ארגונית זה לא טריוו. אנחנו כבר נערכים

לזה, יצאה פקודת התראה לנורכיים למנות קצין בחירות. א

(פבלה) זאת הטבלה של קציני הבחירות, לפי כל קצין בחירות

יהיו 2 עוזרים, חר כך יהיה קצין בחירות בכל פיקוד. כחיל אזורי ובייל היים

יהיו קציני קיצור לעניני בחירות. כאשר לכל פיקוד יהיה קצין בחירות איזורי

שיחיה מפקד על מספר קלפיות.

יש יח לא מעט בוסאים ארגונים כך שיחיה צריך למנות קצין

בחירות ומספר עוזרים להדרכת, אטקת רכב, וזה ידרוש קצת אמצעים.

זה גם דורש מספר אלפי אנשים שלא ייקראו למילואים בתקופה הקובעת כי לפי החוק

הם בריכים לחיות משוחררים לפעילות בארגון הבחירות. אנחנו ברגע מקבלים

את הרשימות לכו שהדבר נוגע, הוא יקבל את השמות של אותם האנשים שאותם אין

לקרוא באותה תקופה.

רב-אלוף אלעזר:

נמשיך את ויון הערכת המצב עם שר הבטחון אחרי ההפסקה.

שר הבטחון:

אני רוצה לחזות ככה דברים לדברים באמרוני בדיון הקודם

גם בעקבות דברים שנשמעו כאן על ידי חקה, כדי להבחיר

את עצמי יוחר.

קודם כל לגבי סדר היום, אני ה-12.45 לא אהיה פה, אם אחר

כך תרצו להמשיך תמשיכו בלערי.

הנושא כפי שאני מבין הוא לא אם אנחנו רוצים מלחמה או לא,

אלא מה אנחנו נעשה אם מצרים וסוריה יתחילו במלחמה. גם הערכה אם ירדן כן הכנס.

אבל אם מצרים וסוריה בקייץ הזה יתכוננו למלחמה - מה נעשה?

אני רוצה לאמר שתי נקודות בעקבות דברים שנשמעו על ידי חקה

כדי להבחיר את עצמי:

1. בקשר [redacted]

2. בקשר לסואץ.

בקשר [redacted] כוונתי לא היתה לעשות מעולה ולהגיע לשם, אלא

על יסוד החנחה שאם תהיה מלחמה עם הסורים המטרה הראשונה היא להסמיד את הצבא

הסודי ואם זה אהה לא יכול לפנות בלי להתקדם לקו הזה כולו.

אחר כך השאלת היא בענין הקו, איפוא לעצב את הקו.

יכול להיות שהדברים לא יסתדרו כפי שאנחנו רוצים. ודאי לא בדיוק. אבל צריך

להתקיים בזה מחשבה. אני רציתי להסביר קו של מחשבה שיש לי בענין זה ומה הוא?

אם נגיע לשלום כתוצאה מהמלחמה - טוב מאד. אבל יכול

להיות מצב שלא נגיע לשלום. אני כשלעצמי חושב שברגע שעלינו לרמח הגולן זו

מלחמה ל-100 שנים עם הסורים. אפשר לאמר שאין מה להסמיד, שהסורים לא היו

עושים איחנו שלום בין כך. יכול להיות. אבל הירדן כן כינלאומי ולעלות על

רמח הגולן ולחכות שהסורים יעשו איחנו שלום מפני שאנו מבינים על היחובים למפתח,

זה מצב מסביר לנו בדיוק מדוע אנחנו יושבים ברמח הגולן.

לאמר שזה יהיה חקו שהסורים יתחמו איחנו בשנים הקרובות שלום עליו, חלואי ויחברר

שאני מסיים, אבל אם אנחנו כאמך דנים, אפילו אם לא נחיה במצב של מלחמה, אבל אם

דנים על קוים לאחרי המלחמה כל אחד צריך במידת היכולת להיות בחיר עד הסוף

שיוכל לאמר לעצמו מה תהיה התוצאה.

בענין [redacted] - מחוך הקונצסציה שלא להתקב, מחוך הנחה

שלא מתקיימת לדמשק סמילא חלחמה בשביל להסמיד את הכוחות הסוריים, לפרוץ את חקו הזה. (מפת) אשילו אם תוך כדי מלחמה יגיעו עד לקרבת דמשק.

[redacted]

לנו יש ענין רב לא להביא את ירדן, להשאיר אותה מחוץ למלחמה, אני רוצה להסביר את קוי המחשבה שלי.

לא להכנס לתוך ירדן. אתה נכנס לשטח מדינה כמו ירדן מצבה בשביל לא להכנס למלחמה יותר מדי מסובך.

(ב) עמדנו כבר בספטמבר לפני שנה שירדן נמצאה החת לחץ של סוריה. והדרך להגן על ירדן היא על ידי התערבות שלנו. אם אנחנו צריכים להיות במצב כזה בעמדה פיזית-גאוגרפית כזאת שכאשר סוריה תרצה להתערב בירדן היא תצטרך להתעסק איתנו. להיות במפה החדשה בקו אגן החדש במצב כזה כשסוריה תרצה להתעסק עם ירדן היא תצטרך להתעסק איתנו נחות או יותר.

היות וירדן המסטר עלולה להחלף, היא יכולה להיות יותר קיצונית ותרצה להשתתף בחזית המזרחית הזאת של מצרים וסוריה.

במפה הזאת יש לזה ביטוי יותר טובה. [redacted]

אני עכשיו סתם משחק במפות, במלחמה, אבל אינני בטוח שהייתי מציע להכנס [redacted]

זה יפה מאד אבל זה לא בשביל הערבים. אבל להיות

במצב של ק"מ מס. וזו מחשבה שיכולה לשפר גם במקורה הזאת שהמטרה הראשית שלה

להשאיר את ירדן מחוץ למלחמה על ידי זה שסוריה תצטרך להתקל בנו. על ידי זה שאנו

מאיימים בטלחמה, אנחנו מותמים אותה מהעולם הערבי על ידי ישיבה לא רחוק, על

העורק הכלכלי של חכביש ומסילת הברזל שחולכת לצפון. [redacted]

[redacted]

זה מקל עלי לאמר את הנקודה השניה שאני אומר זאת בעקבות דברי

הקה לא בויכוח איתו, אני רוצה להסביר את דעתי ולחבין את דבריו.

נדמה לי שאמרת שביחס לקו כסואץ, שחקו הצבאי מעל הסואץ הוא שנותן לנו את היכולת

להחזיק שם.

זה נכון ביחס לקו האבאי אין ספק. אבל לנו יש עוד כסרות.

אילו יכולנו להגיע לשלום ויחסי שלום - ודאי טוב. אם איננו יכולים להגיע לזה

אנחנו מקווינים להגיע למצב של שלום. של אי חידוש המלחמה, ואיננו בטוחים גם

עכשיו וגם קודם שאילו לא ישבנו על הסניף והערבים היו ממשיכים להיות את חיהם

הרגילים והסואץ היה נפתח. דרך גב, אנחנו מצינו כאשר היה שלב אחרי מלחמת ששת הימים

טווח להגיד שאני מעיני, שמפולים רצתה לפנות את האניות שחקרעוה באגם הכר דרך הצטון,

אנחנו התנגדנו, אני חושב אזאת היחה שעות. הם התכוונו לפתוח את הסואץ. היו

פוחחים את הסואץ, זאת דוגמה שלא חמיד מצרים לא רצתה לפתוח את הסואץ.

אבל לחאר לנו מצב כזה שאנחנו יושבים בקו המיתלה ושולטים בשטח עד הסואץ על ידי פטרולים

ולא יושבים שם ולא יושבים עם הרגליים כמים ולא בונים את הקו, מצרים היחה גכנסת

לחיים תקינים בקו הסואץ נאמר בערך כמו בפורת ספיד שלא הגענו לים. אנחנו יושבים

די קרוב בטוח ראה גם שמערב וגם מדדום. יכול להיות שחכמה הזה של מצרים שסואץ

היה מפיל והריפוינו היה עובר וכל קו החבורה למפרץ סואץ היה עובר. היה יותר טוב

לנו כשלא הצגנו שלום כאשר במצב הנוכחי. כמנפה שלנו להגיע מצב של שלום.

אני מבינה זאת בתור דוגמה כששאלה כאשר אנחנו בנסיון שיש

לנו בעיקר במאזן הכוחות שהמצב יותר טוב כאשר היה בעבר.

אנחנו יכולים להרשות לעצמנו דברים שהיה אולי חשש להרשות אותם ב-67.

זהו תקו שדיברתי על הקוים שכפמד המלחמה מה הוא תקו שיכול

ליצור מצב שבו רוצים שלום.

יכול להיות שההנחה והקיצוניות שנאמעה - נגיע למצב מה שנקדחו

קלפי מיקוח. נגיע עד קהיר ונאמרו נצא את תענו שלום

זאת אפשרות אבל אם לא צריך לראות מכנה שבו יכולו לחזיק שלום.

אני אומר שאת ביחס לסואץ. לא מה יהיה אם עכשיו החיה מלחמה, אמרתי שצריך לעבור,

אבל בתור דוגמה שיבחינו בין קו צבאי לבין קו כוח שיכול לעודד מצב של קיום שלום.

אם גם בקשה לגקודה, אם נעבור את תקו החיה התנגדות

קו שלא תהיה בו התקרבות לדמסק או ירדן. המלחמה עם סוריה אז החיה התקרבות בשטח הסורי.

מצב כזה שאולי יקל על ירדן בין בירדן ובין תחת איום גם כשליבים אחרים לא להבנת לפלמחה.

חא"ל ממיר:

אני רוצה להתייחס לחיקף הצעות צה"ל במלחמה העתידה.

קיימים שני גילוצים שיש לחם השתקף מהותית על מטרות המלחמה.

אנחנו מכירים אותם ואחזור עליהם בקצרה.

הגיון הראשון - זה כמח קיימת בין מעצמות העל שלא לחגור

בשל ה-מזה"ת לעיכות בייחן. יש להניח שמדיניות זאת גם מחייבת אותן למנוע מצב

של החלקות מלחמה למטרים המסכנים אינטרסים של אחת מהן, עד כדי הכרה בהתערבות

כדי למנוע זאת.

אנו הנחנו בעבר, ואין צורך לחוננים מכוסים שישנו הנחה זאת,

כי מחקמו ישראלית אשר מסכן את קיומה המדיני של מצרים או של טוריה עלולה לחייב

את בריח"מ לאיים במוצרכות כדי להצילן ובהשלכה עלול להוציא קונצנזוס בין לאומי,

אשר בכוחות להקציא את מחקמנו בפרט קצרה הישגים מהותיים, או גם לחייב אותנו

ליותר על הישגים שכבר הגנו ללא חמורת מדיניות.

בכל מקרה תוצר דינמיקה מואצת על החברה כמ חרון מדיני מחיר ללא בטחון שיחיה לטובתנו.

הגילוח השני - הקונצנזוס הלאומי בנושא חכמתון, אשר יש לו

חשיבות עליונה כאשר אפירות לנו שנים רבות רווחות סיכוני מלחמה ויחכן אף מלחמות נוספו

עד למועד בו מייגות העימות חרצינה בחסורי שלום, לאחר שיכלו תקוותיחן להשיג הישגים

במשעות מלחמה או כעית מדיניות.

מדכיב האבירות בכל העילות מלחמית סהות גורם מרכזי בקונצנזוס הזה והוא תמיד

יסקל לאור הצידוק במטרת המלחמה.

יש הטוענים כי בריח"מ לא תמש את איומיה וכי גם נפרדנו

לשוא ב-57 וב-67.

טענתם גם שתכנסה על העובדה שהיאצאו טמצרים ולא יתכן שחם יחזרו אליה.

אולם השאלה המרכזית היא מה יש לקחה סיכון (אפילו אם הוא בסבירות גמוכה)

להעמיד במבחן את אמינות החלחעה של בריח"מ.

לדעתי - סיכון כזה יש לקחה אך ורק כאשר אין אלטרנטיבה

אחרת ולזה יש דק קריטריון אחד - הוא סיכון מהותי לעצם קיומה של ישראל.

במלחמה שחם הימים (ללא קשה מה אומרים "ההיסטוריונים") מרת המלחמה נבעה

מהסכמה לאומית שאכן ישנה סכנה לעצם הקיומ.

המלחמה העומדת על הפרק בשנת 73 אינה עומדת לדעתי בקריטריון הזה.

מהשליכה מהאילוצים שאיינתי, לדעתי החגמלות הבאות חלות

על חיקף העלת צ"ל במלחמה, ולא אם נזוכה תוך המלחמה או לאנליזה איש לנו יותר

חומש פעול משמרכנו למניה ולצורך זה יש השליכה על עלבי חכמיות המלחמה.

1. לא להציב מטרה להכניע את מדינות העימות ולהכתיב להם חנאים (גם אם ניתן

היה להגשים מטרה כזאת - ספק אם היינו מכתיבם חנאים. היה נוצר מעגל חרוץ של

חמארגנות שבאית ערכיה ולנו בעיה של בליטה ב-40 מיליון נפשות).

2. לא להציב מטרה ישירה להשמדה אוטאלית של הצבאות והתשתית. השמדה אוטאלית של

הצבאות בזירות בהן ערכים עיקר צבאות מצריים וסוריה (הדלתא והחורן) תיצור מיד

חודקה בינלאומית שי סיכון מבואי לעצם קיומן המדיני של מדינות אלה.

3. המלחמה כוללת, באם היא חמפה עלינו - להגביל אותה לחיקף הדרוש לחשגה מטרה

המלחמה, איר לפי דעתי צריכה לכלול שלושה טרכיכים:-

א. הראשון - לצל את כושרן של מדינות העימות לשנות באמצעות כלחמה בכל חיקף,

את הסטטוס האסטרטגי והמדיני שמקיימת עתה ישראל.

ב. העני - לשפר את מצבנו האיסטרטגי/מדיני על ידי ביסוס יתר של התודעה

כי עם ישראל יש להגיע להסדר ולא לכבוה עליה הסדר.

ג. השלישי - לדחות סיכונים מלחמה נוספת בכל חיקף לשונו ארוך של סניטי.

נשאלת חמאלה, האם דרוש במטרה המלחמה טרכיב נוסף וחוא שיפור קוי ההגנה.

לדעתי אין לנו צורך בגבולות הקיימים לחקוף רק עבור מטרה כזאת. יש לנו

צורך לחקון רק באם מטרה המלחמה מחייבת להשמיד כוחות על ידי מחקפה. קו המסקת חא

במקרה זה יהיה חיבן שיעצרו כוחותינו ואנשי מניה שלא גישוש אותו ללא הסורה

מדיניות, באט טוכל.

מדוע דרוש לנו שיפור קו כמטרה מלחמה?

1. חזיה כדי להרחיק מקוריות יש - בצורה כזו נגיע עד האוקיינוס האטלנטי ועד המפרץ הפרסי.

2. חאם כדי שיהיה לנו יותר עומק לחמרון אוטרטיבי - יש לנו תמסיק.

3. חאם כדי להרחיק סיכון מהישובים - חרי חט יכנו חחדש בטמיכות לכל גכול.

4. חאם כדי לייצל את מפרך ההחרפה - יש לנו את התשתית שמכפיהים זאת ובשנות ה-70

יחכן וגם אנו נעלה לוונינים.

5. חאם כדי לקדנ את השלום - ספק אם זו חדרך.

בקשה לשיטת המעלה זח"ל.

מטרת המלחמה היחידה שמצרים עלולה להעריך שבכוחה להגשים ב-1973 היא להצית את במוזה"ת כדי להניע את המעצמות לכפות על ישראל הסדר מדיני רצוי לה. זאת על ידי מלחמה מוגבלת להחצה, פשיטות ומאחזים או אשדות אל מחקמה כוללת. תכנימה המלחמה של צח"ל צריכה לכלול משימות שיש להציבן מראש ויש לחזור להשיגן ואמצעים למשימות נוספות, בהם יוצרו תנאים להשגתן. (זאת בכל חיקף של מלחמה יזובה על ידי המצרים או המצרים והסורים).

המשימות שהכרחי להשיגן - מתנות את חשבה מטרת המלחמה - שהיא הנחלת מזה צבאית מורחבת מניעה שינוי המטוס ואף כיסורו ומדיני/אינטרסני ככל האפשר.

המשימות שיש להציבן מראש יש לבחור לחזור להשיגן הן-

(-) באמצעות זרוע האוויר - הכרחי הטבת חום- אפולה אוירי בזירה.

(-) רצוי שיבוש או חיתוק הכנוח חופיות של האויב למחקמה רבתי על ידי מחקמה פגע אוירית. (באם יוצרו התנאים לכך).

(-) באם האויב יבחר במלחמה מוגבלת - הכרחי לנותימן על ידי השפדת כוחות ומשימה.

(-) באמצעות זרוע חיבשה כמיוע אוירי וימי

רצוייה מאמצים החקטיים שאינם מיועדים להכריע את עיקר צבאותיו של האויב,

אולם יש בכוחם להחטיע השמעה גורמת על החשת קצב המפלה כתוצאה מערעור מערך

ההכוחות שלו, ערעור מערכת העורך שלו, עליטה בפעמים חידוניים ויצירת אופציות

להמטן המחקמה, באם יוצרו תנאים לכך.

מאמצים כאלו יכולים להיות הזירה מצריים:-

1. בחוף חים האדום [redacted] (כולל כקורות הנפש בגיזרה הזו).

2. כגזרה הצפונית על החעלה מצפון לקנטרה.

בזירת חוריה

1. באיזור החרכון.

2. בדרום החורן (חיץ בין ירדן לסוריה). [redacted]

ולבסוף - הערכות מגנחית בגזרות בהן לא מבוצעת מחקמה - כשיטה תמונע או שינוי

המטוס הטריטוריאלי הקיים.

האופציות למשימות נוספות צריכות להיות לחמשך הסתקפה באם המלחמה

חמשך ויהיה קיים חופש פעולה לכך.

ואזי - חמשך הסתקפה בזירה התעלה ומצרים העילית (ללא קהיר)

ובחירן - (ללא דמג), כדי להגביר את עוצמת המפלה עד להמסקת האש.

בנוסף למי ששייגתי צריך גם לחיות מוכנים למצב בו בזירה

חיבשה נאלץ לנקוט במננה כלבר, ורק זרוע האויר וכוחות מיוחדים יופעלו באורח א

התקפי.

אם אני סבין מה שאמרה, לכוחות חיבשה אתה מציע כצד המצרי

שר הבטחון:

לא לכלול את חיבוש מורט סעיד ולא לעבור את התעלה.

לא לכלול את ההתכחות עם עיקר האבא, אבל אפשרות מתקפה בגיזרה

תא"ל סמיר:

הצפוניות. מצמון לקנטרה, מצריט העילית כדי להחיש את קצב

המפלה, אבל לא להתמודד עם עיקר האבאות במרכז. אם יש חומש פעולה אפשר להמשיך לפעול.

כן לכבוש את מורט סעיד?

שר הבטחון:

בין קנטרה למורט סעיד הרצועה ואולי מורט סעיד.

תא"ל סמיר:

לא ללכת לקהיר זה ברור. לא באופציות אלא בשלב ראשון אחת רוצח

שר הבטחון:

להביא למפלה.

פרט לצד ההגנת איזח החקמות כצד המצרי זה צריך לכלול

ביבשה - בגיזרה מצמון, קנטרה, כולל מורט סעיד.

תא"ל סמיר:

בגיזרת היס האדום - לעבור את התעלה ולעבור את היס.

קשה להבחין במפלה רבתי בתודעה קיים מצב של סיכון לקהיר או לא, אנחנו עלולים למצוא

את עצמנו עם אבידות גדולות, החתכשות רבתי, אולי לא עם חישב מהותי.

בקו סוריה - באגף באיזור החרמון ודרום החורן.

אם חקמו בחזית הם יתחילו במלחמה וינסו לעבור את כל הקו.

שר הבטחון:

מנסים להשמיד אותם או לא? כי אם המלחמה תחיל על ידם צריך

יהיה לחכמים את האלף טנקים.

תא"ל ספיר:

אני לא רואה מצב שחם יעברו עם אלק סנקים את חגבול. לכן

את הם חוקמים י"י שלב של בלימה לשגי השקטה.

אני מדבר על אפשרות של החקפה מקדימה, מה אפשר לעשות בגיזרה הסורית.

שר הבטחון:

בגיזרה המרכזית לא היית חוקף אותם?

תא"ל ספיר:

שר הבטחון:

זה אני מבין אם זו מלחמת החשה זה סקנד-בסט, פי חשוב גיזרה זה

מתקפה אוירית ובלימה.

תא"ל ספיר:

זה מצוין כדי להפסיק אותם מחר.

רב-אלוף לעזרי:

אמר, אם יש מלחמת החשה אז מתקפה אוירית ובלימה בלי לעבור את ה ויס.

תא"ל ספיר:

גם אם הולכים לעשות החקפה יש אלמנטים רצויים. מתקפה מנע

שיכוש מתקפה או החקפה או החשה.

(ב) פעולות החקפיות כדי לחביא להפסקת אש מחירה או למפלה מחירה

במלחמה כוללת. זה כולל את הפעולה האגפים ולחשאר במצרים ובזירה הסורית עם אופציות

מתוחות. אבל בגזרה שלא חוקפים, בהפלה, ודאי שאפשר לחקך לבלימה כוללת בגזרות האלה.

אלה פעולות שיכולות לשבש או כל מערך המתקפה.

אלוף גונן:

לפרוח שהשאלה שנשאלה זה מה לעשות כשתהיה מלחמה אני רוצה לחתום

לשאלה אם תחיה ואני מניח שתהיה פעם מלחמה, אני רק רוצה לנחש

שאיננו עומדים היום בפני מלחמה, לפי דעתי היא לא עומדת מאחורי הדלה.

עוד כילה על הצורך במלחמה, לא הייתי ממליץ לידום מלחמה, מצד שני

אני אומר כשתהיה המלחמה יכולות להיות סיבות שלא נראות מראש

למשל - יכול להיות שבלי שנרצח במלחמה אנו נצא למלחמה בגלל היחס ליהודים בסוריה ועירק,

שאלה עד איזה גבול נוכל לשאת זאת. נניח שיהיו רציחות חמוניות, זה יכול לחביא

אותנו למלחמה. זאת שאחא סיבה לאמר - עלול להיות שתחיה מלחמה.

- אם תהיה הדרדרות בלבנון וביטן מכה רצינית ליוריה זה יאג יזחה את המלחמה.

אם תחיה מלחמה - אני חושב שאם תחיה מלחמה אנחנו צריכים לעז לחזיא

מתיק. אנחנו צריכים לעשות פעילות כזו שחשפר את המצב הגאו-פוליטי. אני חושב שלא

חשוב כמה ננצח במלחמה הבאה וכמה בירות נכבוש, (אני לא ממליץ להכנס לביירות) ולא יחיה שלום

אחר כך.

אני חושב שהקונפליקט הוא רתי , עם הסולמיות, ולא לחוסי

והטענות האומיות והאחריות הן מענות, הבעיה היא בכלל מוסלמית-דתית

אזעזעז והערביים הם אדוקים לכן אינני מאמין שבדורנו נראה שלום.

צריך לקחת התחנות הסטורית די ארוכה בכך שלא חשב מה

ההסינה חוצאות הנצחון לא נשיג שלום .

לאור זה - מה כן כראי להסיג?

נשאלה שאלה לפי הנזרות במצבים ובסוריות

(א) אם התהיל מלחמה צריך ללכת למלחמה. תחילת אם מסיבות

בתעלה עם הרוגים ואבירות נגיד כך: כמו בימי החתמה, אני אומר ללכת לצליחה,

לעשות שימוש במלחמה ולא רק שם .

נשאלה שאלה שבנית האם ללכת למלחמה עם בנידנו או בלי בנידנו.

אני אומר שצריך להתחיל בצד האוירי. זה בסופו של דבר ייצא יחדיו זול מאשר צעד אחר.

אפשר לאמר האורסית שיפה לשלוח סנקים נגד ג"ס ואוירונטיס נגד נ"מ, יש דבר אחד

שמדאיג בתעלה וזה הארסילריה בצליחה. בסביל הנקודה הזאת עזה יכול להיות

דומיננטי צריך להפעיל את ח"א.

אני אומר, לנצל אותו במלחמה. המטרה הזו במצרים צריכה להיות מטרה שהוזכרה על ידי

חרמסקל, לא צריך לכבוש את קהיר. לא רק שזה יחיה אער מאד לא פוטולרי, לא

נרויה מזההו שום דבר, אין לנו ענין לכבוש את קהיר. יתוח לנו כן ענין

לחכות בצבא המגרי ולהסיד אותו. זה נראה לי.

אני לא בטוח שזה אפשרי. לא מסיבות טכניות, יש מי שיפעה זאת וניתן לעשות זאת טכנית-

מוסרית. אני חושב שהולטונות לא יתנו לנו לגמור.

סד הבטחון: אני השלטונות, אני מבקש מכולכם דיון כאילו אתם השלטונות.

יכולים להתחשב בטוחות מבחוץ על האמריקאים והרוסיים או

הערבים אבל להביע דעה כאילו אתם מטשלת ישראל. אנחנו עושים דיון כאילו בדרך

החלטה.

אלוף גונן: הרגה הגדול ביותר זה השמדת הצבא.

זה יכול להיות אער חכם מאד אם אנחנו אחרי שנבקה את הגדה

הערבית... אני לא חושב שאנחנו צריכים לקצא. גבול חדש. לפי דעתי גבול התעלה הוא

גבול טוב עם קוי הסקת את הארים שימחילו לשוט בתעלה.

הצד הכלכלי היום הוא שליטה צמוד של עמים אמ נפתח את

החשלה לשייט ואח הכסף ועביר למצרים זה יכול להיות מצב חדש.

בסה"כ אני בעצוים לא רואה הרבה דווחים גוסטיט.

סודית - אני חושב שצריך להשתמש במלחמה גם לחנוף את הסורים.

גם אם הם לא יתקמו אנחנו נצטרך לעטות צעד כדי שנוכל להכנס למלחה עט הסורים.

הכיוון שאני רואה הוא לא דמשק. לא ללכת צפונה.

אני עכשיו רוצה לאמר אין אנחנו רוצים להראות אחרי המלחמה

הבאה - אני אומר שעכשיו שלום עם הערבים אי אפשר להשיג. לפי דעתי בואו נפתח

לנו מצב גאו-פוליטי חדש. איננו מוכרחים להיות מוקפים עם עמינו ערביים מסביב.

יש עמים נוספים שאין להם ריבונות וכדאי לנו לתת להם אפשרות לקנות דיבונות.

במקום לתת לחליף הסודי איפס של חשנים לעקול על ידי צעד מלחמתי אפשר לחייש

חרבה את המחלף החסודי.

להחמיד את הוצבה חסודי עד כמה שאפשר. זה יחיה מצב חדיש.

בענין לבנון - הבעיה יותר מסובכת אני רוצה לאמר, נראה עכשיו

אני לא בטוח שחאינטרם של לבנון ושלנו הוא זה. לבנון רוצה להשאר מדינת מאוזנת

נוצרית-מוסלמית. האינטרס שלנו צריך להיות שלבנון תחיה מדינת אחת מוסלמית

ואחת נוצרית. הנוצרים יעשו איתנו שלום. שחלק מהלבנון יהיה גם כן חלוי בגוץ

אין יכולים להחזיק מעמד.

אני רוצה לגשת לירדן - אני חושב שהענין שלנו בירדן

הוא כזה שבו הצבא החאשמי יולש על הצידואים והפלסטינאים

יש עוד נקודה אחת קטנה: כאן אני מארטם בעיקר משיחות שלי עם

גויים באירופה. הגויים באירופה לא רוצים מלחמה. נכנסתי לצבא ההולנדי, הצרפתי

הגרמני הם קונים מלחמה הם קונים את הצבאות אל עצמם. למחל' הסיבה לא בגלל

שנהרגו איס חיילים אלא בגלל שהם סמלו בעצמם. אנשים ברחוב מדברים על מלחמה

אני רוצה להזכיר את התובעה של מנחל התאטרון תלאומי בקהיר, חגג מוכן להקריב זאת.

גם אני מוכן להקריב זאת, צריך לדאוג כשתהיה מלחמה, שהמבצעה הערים ומי שתהיה
נייטרו אורחים, אני לא מדבר על קנה מידה משוק. אבל שכל רחוב ידעו את האנדרלמות
של המלחמה ולא רק יסמנו עליה ברדיו. זה יכול במסיבה שלהם. כי העמדה שלנו
אחרי המלחמה תהיה לחלוק את שיתור וחוק.

הם לא עושים זאת לא השני שהם לא רוצים אלא פפני שהם לא יכולים.
אנחנו לא רוצים, אין לנו חיוס חוס סצב שאנחנו צריכים לחשוב שאפקלציה של הכנסת
גורמים חדשים למצב, אם לא עשו לנו את גידוק לא ספני קלא רבו אלא לא הצלחנו.

עוד בקודה אחת - חשגב מאד שיהיה לנו גבול עם סעודיה. האם מעצמה של נחט, היא מתחילה להיות פעילה.

אני לא אומר לכנס את הסודיה. אינני יודע מה יאשרו בעוד 10 שנים אבל זה יכול

להיות טענין מאד שיהיה לנו גבול עם סעודיה, זה עלול למחן אותה במחלכים שהיא

מתחילה עכשיו.

חא"ל גזית: קודם כל על מה אין ויכוח?

אין ויכוח שבדיכוי לחיות טובים למלחמה ולעשות את כל החכמות

לנצח אם היא תרוק.

ב. אין ויכוח שגם"כ מלחימה חיום לא הנוט הישועות.

אני בילוש בקודות לא "חתי" ו מתאבדות - עה שלא יהיה יהיו

לנו אידות.

אני לא הפי בחסות שיהיה מה שינוי במצב המדיני, לא רק עם סודיה

צריך להפוך למדינה ברמה הגולן אלא בעוד כמה שנים.

אני גם לא מאושר שתנוטא ששמו: שלב חדש ואקסקלוסיבי. ככל

מלחמה רבתי התוצאה היא הוספה של סנקים וארמילריות ומסויים וסילית. זה בסבילנו

כמות עצום ואנחנו צריכים לעשות הכל על חשבון העם היהודי וזה קשה.

אבל זה לא הלוי בנו.

השאלה המכרעת היא איך אנו רומים לבמור את המלחמה? העקרונות

הראויים והחשוב ביותר זה לא לסיים את המלחמה עם קוים פלתי אפריים, או בלתי בסבלים

ולא מתחננו אלא מתחננו לערביה בינלאומית.

לנטוח ליצור קו שהעולם הערבי והעולם בכללו לא יקבל אותה יביא לידי כך שנוצטרך

לסגה ואז יהי ה מעט מאד ויפוח אם אהח כסוג על חלק או על הכל. צריך לסגת

עלהכל לקוי המטקת האם ואותם הישגים קטנים כמו שמדובר על סימור פורט סעיד,

את הדברים האלה נאבד מעט וננסה לבלוע יותר מדי.

- הכאב הבינלאומי - 73 איננו זה מ-66. זה לא אותו אדם, זו לא אותה מועצת הבכמות

ולא אותה אורה טרו ישראלית שקדמה למלחמת 66 היתה.

אני לא מאמין בשלושה דברים-

אני לא מאמין באפשרות של יחבתיב שלום אם אם נכמה גירות.

אני לא מאמין ביכולתנו להיות אינכט-מדי-נוס-לשכוח הסדרים הדשים

בתורת החיכוך. ונזיז מוסלמים לחוד, נוצרים לחוד, דרוזים לחוד.

המחיר המלא הוא 1000 שקלים והוא יישלח לכתובת המכתב.

בכל הדפוסים המודפסים להלן "למחירם המלא" לדעתו אשר למוצר זה אבל צריך ליתר.

הוא מלא הדפוס. הירוש דורה גורל ענקית המולדת ויגב ולגורם אחרים מס"ג של כסח

אלמנט שריות, במלחמה 6 חודשי, ה-12 אלה -17 חלק - 15 אלף במספרים גוח. גמפר

בעניין, ח"ט חיסול סיליס וקטוביט.

אם החשד-נור מקבלים במיד גודל על יגב ומצי מחול. הצעקים והאבידות אינם

האלט-המחליט אולם. אבל המושגת חיה והחירול של המפרד-נור חמא יוצר קופה

היתה של מטעמי לחימה לנדוני זה כרוך בתר האבידות.

המקצוע שלי היות האנחנו דריות אל לחזור, אגד לא כדבר על הגד

המקטל נשדד דו יענו דריות לנפול גדי לחתלק מיד אחרי המסוח הגד, אבל על נח

האנחנו רוצים להשיג ולהחזיק זה אל יו יו אגני קורה חמא נמליות. זה המיטבות

בקר החשלת ולע המעורב לחולת. כמ אודט מדור ולא אודט עידי. למבח לאורך המעלה

כמדדת. אגני לא רוכה לפבר וגודת המעורבות אל המיך ליוען גמ זה לא יתכן לז

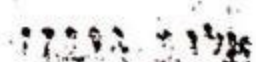
עמ זה דבר המעורר יתה מיד אבל על יענו. אגני יצר שיטות

אל בעמק הלופף שותי ייעודי בעמקן ייעודי חסו ליוסח,

דו הממון המהרה רכזיה היקף אל המדפס שלו המדפוס שאגני יציתי לחמח,

אני און ה מורח סקיה לא מורכ מואד כן.

אלוה גורל יסודית אית המעורר המעורר. חייך היקף אה מרש לנכה אל שני צידי

לפול חמא דמה ליוסח.

דמח יג"ח אהמ סכרתי למבח, אגני רודה לחסוך בהקמה - כשבחיים

למפודל חייט סכרתי למבח סכרתי המדדית, אה זה למדנו ל-67.

חלופה שגור כשכרפנד גפויק 75 צידי למחפיל לפונה יורה מרור.

כממפרנו מה סכרתי המדדית חייט קווסכו מלז מללחמה המדדית.

המחבר חוץ הקונה די קונה סנה לא כעיוס כן. כממלה הממלה חייט למחפיל אל המקומה

גמ סכרתי יעייץ >7.

אגני לא מואד, בכנות, המעורר לפלום, חלמא מואד הדבר יתה

כך סכרתי להם עם יעמן ולהמעיט אה יעמל אל מחמד.

ובכל מיתקלות עם ישראל היא קטורה באמצע.

אני חושב שלאורך הזמן אנחנו צפויים כאן להרבה עטות שנים של פלחנה.
אולי אפילו ליותר.

כשדיברו על חלק מהסדר, גם כשדיברו על הסדר ביניים אף אחד לא

דיבר על תקומה יותר קבדה כל 20-30 שנה כדי להגיע לקו גבול בסחון.

מדוע? כי היו טאכדו שכעצם לזמן יז שמעוה עמוקה ביותר.

אם זהו הרקע למה שאני חושב שהוא נכון אז האנלה היא זהה ויהיה עיסות עם
הערבים מה צריך להשיג בו?

לדעתי שני דברים

1. הסלה צבאית.

2. שטחים.

למה? ביחס להפלה צבאית זה ברור כי גמיש מלחמה וצבא

אחד מהגשם בשני צריך ונחכחי שמי שינצח יהיה אנחנו.

גבול זה לא ספטיק כי חוץ כמה שנים חסיד להקים צבא בין אם זה בעזרה בריח"מ

או גורם אחר בעתיד.

השטחים חשובים כדי שהערבים באותה סידרה כל מלחמות שיראו

חוזק לאורך שנים רבות עד שהם יכירו בעובדה שאם ישראל לא ניתן לחסל, חסדחי

שהערבים ימסידו שטחים, כך שייכנס להם באכרה שחם לא רק ממסידים מלחמות ולא רק

בא שלחם מושמד גלא הם החסידים דבר יותר שמעוהי זה - שטחים.

כל מעט מהו גוטף חולך לאיבוד.

- יחד עם זאת זה לא אומר שאני רוצה את עצמי רץ אנקה לקהיר, חקק בא עם טעויות.

זה לא אומר שאני רוצה עצמי רץ לרבה עמון או לדמשק, אם כי ביחס לדמשק

יש לי סימן שאלה.

האנלה היא זה האנלה בשטחים כך ששטחים יהיו כאלה שניתן להחזיק

אוחכ בכיניטום כוח אדם וניתן לעשות זאת במינימום אנידות.

צריך לזכור שהצדק הזה נמצא במלחמה תקומה אדוכה. אם מדובר על תקופת ארוכה

נזכרת צריך לעשות הכל כדי שהאנידות החייבה מינימליות שמעוה חכמה במחזקה הצבא

מהיה מינימלית.

אני חוזר לקיץ 75, בליזרה המברית היום חלו אינדיים

מאז שקטנו הצרכה מצב ה-72. ראשית, חקו שלנו מבוצר. יש דרכים ויש נקודת מפגש

רצינות מאד. למי שקווח מלחמה באיזור. יכולים להגיע ספקוח לאיום השלוח.

הרוסיים איננה. המטריה האוירית היתה איננה.

גם הכנעה שלנו משפחה פסויסיים איננה. מבחינה זו המצב סוד יותר.

אבל הדקוח הקיקרי לזרוע המכולה שלנו הוא כח"א ואם יש משה

להפחה מלחמה המכה הפסמעותית צריכה להיות על ידי ח"א. לכן בנינו ח"א חזק

לדי ייזבל לענות על הפקיות. הפעיה איננה רק בעיה של כוח והתמודדות.

יל הסקום טבו אנתנו נמצא, אנתנו כולנו זוכרים את מלחמת ההשח, הכעיה היתה

בעיה הטיליט כדקע אבל הפעיה המדכזיה היתה הארטילרית.

ישיר לאמר, המה נדיו את הפעוזים ונעמוד בדרך הגנה טובה. אז גם הפלחמה תהיה שונה.

כל קוד הכונכים קיימים חכעיה והבדלים. הוא אלא ארטילרית.

והחשובה היחידה לכן זה ח"א. אבל כדי נחשו ייזבל לענות זאת הוא צריך קודם כל

לגבור את הטיליט ולכן הפעיה הדעה נה שלנו והפעיה האחרונה שלנו צובמלחמה עם המפדים

זה היליט וח"א. זה באחד לכוח.

האשר ליחמ אנך זהו עם אלה שטענו שלקייח איזור קנשרה צעונה זה

ייזור המעשית הנוחמה המפדים מלחמה נקרומו פתוחה.

לחמ זה היזור מנודד יחטיה, על לכבוש ולהחזיק בו ויחטיה

יהיו לנד חמא אכידה זאת ח"א קייב חמ שלו. זמינה לו חוחש מעולה ייזבל יחטיה כוחוח

ארטילרית לאחר החמישה ח"א המפדים - לפחה המפדים אין סה לחמק, עם הפפחה הוא חטיב.

הפעיה הנה הפעיה.

עם הפפחה המפדה מתוון לקנשרה חמי לא נכנס לחיקול עם ליחמ עם

מורט מעיד או לי, זו בעיהקדייניי מצב ולמ.

אני משאיר זאת פתוח. מבחינה הראיה שלי של המפד נפחים אני חושב שחכעיה של מורט

סניד היי יורה פוליחיה.

אבל בעה השונה ייזב דמו חמ. כבוזן פעלול היות המפ שונה, אם המפדים צולחום,

יש בעיה של החכוח, אם זהו נכון שמשפד לצלוח לצדי שני מבגיל לעשות את המפדה

יותר את רציגיות לא חמור היותה של הפיה ודאי סזה נוחן.

מנ-341-92
עומק מס'

אני לא זהה עם אלה החושבים שאחזקה המעלה משני הצדדים עדימה
מאשר צד אחד. אני מבחינה סקטית, אני מבחינה טקטית מיוחדת לא יכול להכין
זאת. אני לא יודע מה צריך לצאת ממוצב שלנו מערבית למעלה, מה יתרון
על מוצב מסורה להעלה? בלא אם יש לזה קושי מולוסי. זה אולי בשביל אינסיים
אבל מבחינה סקטית אופרטיבית זה איננו נדרש.

בסוריה השוני מה"א המצרי הוא בכך שאין מרחב תמרון.

זה אותו קנה מידה של ישראל הקסמה שבענו שמה יש להקביר את המלחמה מעבר לקו
כי אין לנו מקום תמרון. מקום לחכות.

האקט האחד זה להטמיר כוחות. גם מה לפני כן אני רואה את ה"א. אני בטוח
עם הסוריה וזה יוחר קל. גם לסורים יודעים את הקירבה שלנו לדמשק שאתה משמיד
לחם זה אצב הסודות ואני מסתפק בזה.

גם מה המעלה הצבאית של זה והחיל בהנחת היסוד שלי לסלחמות בעתיד - זה חומס.

בענין המסחיות - אני לא יודע אם יש צורך ללכת

יכול להיות שאם תהיה בעיני מדיניות של הצורך ההכרחי להפריד בין סוריה לירדן
זה יתרון. המרחב שלנו? אני לא בטוח. אבל אני לא מוסל זאת את מה יהיה בפת.

שיחור בשטחים אשר לעשות בחדסון. קדימה, כשאתה רואה בצד ימין

את השטח הסודי בצד שמאל את השטח כלבנון, אחת ממשיך לית עד דמשק ונתת שסמטי
זה שוב פעם שיחור של שטח.

בירדן - אם המצב הוא כמו היום אני לא רואה שום סיבה שבעולם

להכנס לירדן. אני לא בטוח שיש שיהיה ממשד שיחייב אותנו

להכנס לירדן. אם יהיו שם צבאות קירקיים. זה לא בתכרח מחייב תקיפת

אבל מחשבה לפני כן אין לזה טעם.

למיכום - רציחתי להצביע שאת שוראית שלנו מה"כ היא לא לקויין צד

אלא מעבד לזה. השאלה יסודית, מה בכל עימות כזה נרצה להשיג לאורך זמן,

אני מאמין שהמלחמות בזה לא תגמרנה (באלחמה תכמה). בכל מלחמה כזו בעתיד שני

דברים צריך להשיג -

1. משהחל לאויב.

2. א המסד שתימאנאנאנא לאויב נן שנוכל במינימום אבידות להשיג זאת.

במינימום כוח להחזיק זאת ושניתן יהיה להחיל זאת ולעכור בזה מספר שנים.
 אני מקבל את הגישה של שלמה שבלקייחם שכתים הם צריכים להיות
 כאלה שלא יהיו מסוג הדברים ש"יחרג וכל יעבור" שאזויב מוכרח להשיב עליהם
 הם בכל זאת דגל אדום בכל צבא וכל עם ערבי וכל עימות כזה מחדש עם ישראל קטור
 בממלה.

אלוף פלד: אתה אומר אי בוד ששחים - ששם יכולים להיות איתם, אלה של היום
 הם יכולים להיות איתם?

אלוף ספיר: לא. אני מתכוון שאין בהם איום פיזי ישיר לאיזה אקט בגופם
 של הליכה לשלוש שבדיות או לקהיר. אני רואה הבדל בין ישיבה

עצמון לחלה או על גבעה 2 ק"מ מדמשק. יש הבדל אם אתה יושב בהרשון קרימת או
 מצמון לדמשק. אותו דבר בענין בירות. אותו דבר בענין קהיר.

אלוף פלד: אילו היום הייתי רואה מצב שבגלל שאנחנו יושבים במקומות שבהם
 האיום לא ברור הם אצאלא לא במחפה הייתי מסכים. אבל הם רוצים גם במצב הזה לצאת
 למלחמה. מה נוחן לך להשוב שבמצב אחר הם ימשיכו לדאוג?

אלוף ספיר: אני מדבר על עשרות שנים בעמיד, אז השאלה מה צריכה להיות המשימה
 היסודית. האם רק מפנה צבאי?

אני בעד משהו יותר משמעותי כי צבא בונים כל פעם מחדש, אבל אם יגיעו לאן לחברה
 וחוסין אומר לצורים רבותי אם הפתחו במלחמה מספר ששחים. כל עימות יהיה קטור
 לא רק באובדן אבא אלא גם באובדן ששחים.

אני לא בעד זה ששם השכחים נצטרף את סעודיה, את אפ קהיר, זה גם גורם לאבדן ששחים.

אלוף אדון: אני גם כן חושב שהבעיה היא לאורך זמן, אני מסיימי לא רק לגבי

השלמת של הסודיים עם רמה הגולן אלא עם השלמת של המצרים עם

נקודות שבהם נמצאים. השאלה אם הם יכולים לאצאם להחליים עם השכחים האלה, זו רק

חצי שאלה. השאלה השנייה אם אנחנו יכולים להחליים עם קויים אחרים מנקודות רבות של מכסוך

סייט לו סיכוי להמשיך הרבה זמן.

אם אנחנו חצים להשיג קוים שמאפשרים לנו להיות בטוח בדימוי של שלום
לאורך לקומה זמן אנחנו צריכים קו פניחן על ידי השקעה מאד קטנה
של כוחות ואמצעים למיזם בו לאורך זמן בלי התמחות בדיניה מוכרעת.

אם שועלים מוחי לגבי קו - התשובה היא שזה סחוח או יותר המקום שאנחנו
נמצאים בו עכשיו. אלה בעצם הקוים של 6 שנים בלי לציים מילואים עם כמעט
כל פעם סימנים, אוקטובר הקרוב, שנה חכרעה, הם גוכחות כל פגא המדי והמדי
לא הוענו לפגא התמנה.

אני לכן לא מבין במה"כ אם הקונצציה של ויתוריה של רמח חגולן - מוכר
שאה זה - לא. לגבי קו הסואץ - בא בחיבון להתרחק.

מה אני רוצה לעבר שלדעתי השאלה של הסואץ מועל והקריים בגויות כגורם דומם
למלחמה זה לא האפק אנן הוכיח את עצמו. כי הפנכליות הערבית מדברת
על הקרבת 3 מליון.

זה שנאצר סינה את הקריים בהעלה כמעט בהתנדבות כי על רמז דק שלנו להחשש
אם נתפתח אז אנחנו יוריים על הקריים הוא סינה את החושבים בשלוש הקריים
ופתח את עצמו למלחמה.

כך שאני לא הושב שזה מתונה במנכליות הערבית שיקול שיחן סיווי מסקל
או שיקול רציני לקראת מלחמה.

להשיג שקט לאורך זמן אפשר רק על ידי שווי מסקל
והוא נוצר על ידי זה שדערבנים מאד גדולים וחזקים עם משאבים, בעצם אנחנו
אוחס לא מסכנים גם כשאנחנו יושבים קרוב כי לא נכריע אותם, לא על ידי כיבוש
תבירוח.

לעומת זאת בקוים האלה אנחנו מספיק חזקים כדי
להוציא להם את הכוח מתמפרשים והרצון שלהם לבאם למלחמה.

אם לא יודע כמה זמן הפסקה האם תמסך, אבל היאהה המסך יותר כהל שהתרחעה שלנו תמיה
יותר אסינה. משום הטקס הקיים הוא חוצאת של התרחעה. היא מושגת על ידי השג
היסיבה בקוים וזה מספיקיים כמי שהם חן על ידי כוחות של צה"ל כמי שהוא
מעביר את כוחו זה לחודעה הערבית.

אני רוצה להודיע לך על דבר זה. השאלה היא האם נמצא הנזכר בריך לשפר אותם?

אני אומר שיש שני סמקטיסני-

1. זנאי.

2. סריני. מבחינת צבאית אני רוצה מקום לשיפור קטן

שיפור משמעותי אם כי לא חיוני. שיפור כזה זה הצד המזרחי של התעלה (פורט סואד)

כיבוש פורט סעיד עד ג'טר אל חרט. הוא מאד משמעותי על ידי זה שהוא מקצר

את גבול המנוע האם בינינו לבין המצרים בפליטה.

כיבוש היא החרמון יש בו משמעות קטנה.

צריך לזכור שב-67' היה לנו פרוסיל נמוך מבחינה זו והיום אנחנו בתודעה של כל העולם

גם חוקים וגם סיסמה שחברים חוזרים עליה שמה"כ ישראל מבצעה החמשות בשלבים,

מ-48, ב-56' ועד 67'. חזרה על התרגיל הזה הדי מבחינה פוליטית זה קשור בהתמכרות

רצינית. יש הקבה מקומות שהסתברו שלא כדאי לשנות את המצב הנוכחי.

מה צריכה להיות החשלכה של זה על התמיכה האוטרסיבית?

א. אני שולל את הנהיגן הזה שאנחנו עוברים לצד השני ונשארים בו מול הקו השלישי של

המצרים. מבחינת צבאית זה לא יתרון, יש יתרון בהשפדת כוחות מצריים אבל צבא לייצב

את הקו במגמה להכנס לפו"ל על סמך זה שאנחנו יו ביט שם אינני חושב שזה יתרון.

יתרון פוליטי זה ודאי לא. את אותו דבר אני חושב גם לפני

יש בה קבע בצד השני של מפרץ סואץ. כך שמבחינת צבאית יש לי פיתוי לכבוש את פורט

סואד כדי שכל התעלה, כולל צל פורט סעיד, יהיה מחוץ לשימוש. אם יילך - לכבוש

את ג'טר אל חרט כולל פורט סעיד כי בזה יש פיתוי צבאי גדול.

ב. לגבי השאלה של השפדת כוחות במס"כ חיום אנחנו נמצאים במצב, שההכרזות האחרונות

של השנה האחרונה שצטטק שצח"ם לא "יקנה" מלחמת התשח נוספת, חלת הרתעה רצינית

שאותה אפשר לקיים גם על ידי שימוש בהרתעה. לכן אני חושב שלחכות חזק במצרים

ובסוריה זה דבר חשוב לקיום שקט ממושך. אני חושב שכל עוד ניתן לעשות זאת בח"ם

כאשר אלמנט ההתמשות לא משחק זה עדיפות ראשונה.

כרגע שזה לא מספיק צריך לעבור עם כוחות שריון להטמיד כוחות של הצבא המצרי בחיך גדול

ככל האפשר. פראט צריך לחיות מוצחר שזו עשיטה וסאנו חוזרים וגם לעשות זאת מחר.

עלמנת שהעולם לא יספיק לקבל את זה כאילו אנו הולכים להתמשות נוספת.

אותו דבר לגבי הסואץ. יהיו לנו איזה שהם "קונטקסטס"

של הפסקת המעבר במיצרים שיכול לחול במפרץ סואץ של מעבר העמדה שלנו לגבי חומש השייט במיצרים הדרומיים וחזרה.

אבל לא לשאוף, או לא להיראות כמי ששואף להתמשכות. להמנע מזה.

אם תהיה פעולה מדינית כדאי לחשאר לפי השלבים הבאים:

מהצד השני של הסואץ עד ג' סר אל חרט כולל פוטט סעיד אם לא לפנות וכו' חזרה לחשאר בסוד פואד.

- בחזית הצפוןית אני לא רואה מקום רב לשינויים בקונטקסט של איזה מצב זה מעמיד

אנצא את הסורים כשזה מחמיר מרט לשיא החרמון לא הייתי הולך...

אלוף שרון: כאן הוגדר באותן ברור שחנושא הוא - מה לעשות במידה

והמצרים או הסורים יפתחו במלחמה.

אני מקבל שאין מה לדבר על השאלה אם אנחנו רוצים מלחמה או לנסות לנחח אם תחיה מלחמה.

אבל אני חושב שבנקודות האלה כדאי לשאול את עצמנו, מאחר ואין לנו כל ענין במלחמה

אני חושב שזה מקובל על כולם שאין לנו ענין במלחמה, האם נקטנו בכל הצעדים למניעת

מלחמה להרתעת המצרים?

נכון שבחודשים האחרונים היו מספר הודעות של ראש הממשלה,

של הרמטכ"ל בתחום זה ובגלל הענין המיוחד שיש לנו במניעת מלחמה הייתי עושה צעדים

נוספיים בתחום זה. את הפעילות הייתי מחלק לסנייס-

1. בתחום העובדות שנעטות בשטח. בעבר הייתה השפעה יוצאת מן הכלל לנושא של הדלקת

מי החעלה. מה שנקרא: "אור יקרות". הדבר גרם למצרים חרדה רבה והיה לזה אפקט

מעבר לכל פרופורציה. אין שום סיבה לא לעשות זאת.

יש נושא של תנועה כוחות.

יש נושא של נתיב שיטה.

מערכת שליטה של פעולות שיש בהן כדי להרתיע את המצרים מלפתוח במלחמה.

זהו חלק מהצעדים שיש לנקוט בהם.

2. חלק שני זה נושא האזהרה. הייתי אומר היום בצורה חד-משמעית: "חשמקו איננו רוצים

מלחמה, אם הפתחו באש נכנס לבירות לשם הכתבת שלום".

זה דבר שמרתיע בצורה שאין למעלה ממנה, אני לא בטוח שצריך ללכת לבירות אבל הייתי

אומר זאת. להשתדל לא לשרת את האינטרס המצרי ביצירת אופרת מלחמה זה לא כדאי,

אבל כדאי להגידך "חשמעו, אנחנו נכנס לקהיר, לדמשק להכחבת שלום".

זה בתחום של אזחרה חד-משמעית.

התחום השני נתתי רק מספר ימצעים: "אור יקרות" נתיב טיסה,

פוחות, פח אין גבול לדמיון, צריך להכנס למערכת הזאת כדי ליצור את העובדה הזאת.

נניח שעשינו את כל הדברים וזה לא עוזר ויש מלחמה.

אני רואה אפשרות של ניהול מלומה חן בצורה אופנסית והן בצורה דפנסית.

בצורה דפנסית אפשר לנהל מלומה רק אם אנחנו מסוגלים לנהל מלחמה, אני כולל פוחות

יבשה לא נוגע בכוחות אוויר, רק בתנאי שנהיה ערוכים ומוכנים לניהול מלחמה כזאת

שהאבידות שלהאך חן קטנות מאד. אבל אם נחזור על המשגים שלנו שלאחר מלחמת 67

ככלל כדאי להוציא את הנושא. אם מוכנים לבדוק מחרם את העניין אפשר לנהל מלחמה

גם במסגרת אופנסית.

הקונצפציה הקיימת היום היא הקיימת, לכן אני עובר לתחום האופנסית.

- אני מתנגד ללכת לאיזה מלחמה בשלבים, זאת אופרת, לצלוח את התעלה באיזה מקום

ולראות מה עושים המצרים, איך חכ מגיבים.

- לפי דעתי אנחנו צריכים לחלק את הפעולה שלנו ברגע שמגיעים לתחום האופנסית

לשני חלקים:-

(1) שעברנו עם כוחות את התעלה.

(2) חלק שני שלא עברו.

המצרים פוחות באקט של פשיטות. הם מטביעים אנפה באילת, הם ממקשים אוטובוס

בין שרם לאבו-רודז, חוטפים מישהו בנקודה אחרת... החגובה לפעולה כזאת היא

מכה אוירית מסיבית בעומק. אני מכין נקודות למכה אוירית בעומק.

- המצרים עשו דבר אחר, הם התחילו במלחמת החשח או באקט של צליחה. התשובה למקרה

כזה היא, לפי דעתי, התכניות הקיימות אצלנו. צריך לעבור את התעלה מוקדם ככל האפשר

ולהפמיד את המצרים במצב חדש ככל האפשר. פורט פואד זה לא העמדה במצב חדש גם

לא פורט מעיד, מצב חדש זהו מצב שבו יש לנו אפשרות של פיתוח של כוחות שלנו בטיום

המלחמה.

- לכן אני אומר, לנו יש תכניות, לא צריך לחזור עליהן, הן טובות, אני רוצה רק לציין

שלא צריך ללכת למלחמה בשלבים. אם נכנסנו לקטגוריה הזאת ותקבל הגישה הזאת ונאמר

שבאקט של החשה צולחים, צריך ללכת לפי אותן מטרות שהוגדרו במקודות שקיבלנו:

השמרת כוחות מצריים מירביים, שיפורים כאלה ואחרים ועוד.

באשר לתפילה של ח"א, לי נראה שאין להתעיל את ח"א

על טילים אלא אם אנחנו הולכים לפיתוח של מאמץ יבשתי.

דבר שני, נראה לי לא לחזור לתקיפת ארטילריה אלא אם יש

כוונה של פיתוח מאמץ יבשתי. כי צריך לזכור שאנחנו גם בעבר למרות שחקנו בהצלחה

ארטילריה היא המשיכה לירות, ואם ננחה את המצב יתברר שהאבידות ממלחמת החתמה

היו לאו דוקא מחסנות מסיביות, חן היו בעיקר מרגמות ו...

בענין ח"א, אם אנחנו הולכים למאמץ יבשתי - ח"א יתקוף טילים

ויסייע לתקפת המערך הארטילרי, אם לא הולכים למאמץ יבשתי בקטגוריה הראשונה.

ח"א יתקוף מטרת בעומק. מפני שאני לא מאמין שאנחנו יכולים באופן קבוע לוודא

את השמדת הטילים, אין שום סיבה לאבד מטוסים.

בנושא הקו אין בעיה. אנחנו יכולים לחזרה לכוחות בבונקררים

לחמנע מכל פעילות שחגרום להרבה אבידות.

חנקודה הבאה היא איך אנחנו צריכים לשבח אחרי המלחמה?

אנחנו צריכים לעשות אחרי המלחמה כדי שפחד אחד לא תחיה חכמה ומפני שני יחיה יתרון.

כפי שהתנגד לפתיחת החעלה כאז שהנושא עלה לדיון אני מתנגד באופן קיצוני לפתיחת

החעלה היום. התנגדותי אז היתה יותר חריפה כי אז חרופים היו ביס האדום.

מבחינתנו, כאשר ישיבה מהעבר חוגי של החעלה כראש גשר מאיים, אנחנו צריכים להחזיק

כשח בצפון לגיזרה הדרומית: ג'בל עתק, "חכתמים חמאיימות" את נקיים מדיניות גבוהה

של החזקת המצרים רחוק בקו השלישי אנחנו משמרים את יכולת ישיבתנו לאורך החעלה.

בנקודה זו אני רואה מעבר, לא בשלבים, האמדה חצבא חמצרי

וחערכות בשני ראשי גשר מאיימים כצר השני. דבר שיגרום להחזיק את החעלה בכוחות

יותר מצומצמים.

היתה עוד שאלה לשר חבטחון: איך אנחנו נראה מול העולם

הערבי ועצמתו הכספית ההולכת וגדלה.

יכולת הרכש שלו גוברת, איך נראה?

יש פה מומנט מטיכולוגי רציני של הפיכת העולם הערבי לגוף

ענק בעל יכולת בלתי רגילה. אני בתחום זה רוצה לגעת בנקודה שדיברתי עליה הרבה

פעמים, אני חושב שמול חנושא של העולם הערבי, הממשלה היתה צריכה לפעול בארגון

העם יהודי בעולם כמערכת כלכלית.

אנו מסתייעים הרבה מאד ביהודים, אנחנו כמעט איננו מהווים גורם שמטפיע על מהלכים ללכלייה של הקוצמה הימודית העולמית. יש לה עוצמה ליהדות. לו היינו רוצים למשל ש"פאן אמריקן" תהיה חברה בבעלות יהודית - היא הייתה. או "ג'נרל אלקטריק" תהיה חברה בבעלות יהודית - היא הייתה. הממשלה צריכה לראות את עצמה כפועלת הפקיד כפול: 1. הממשלה של העם היהודי, נמשלה ריבונית לכון את הסולכים האלה לקראת הפירות של התעמולה כהפית ערבית. אם מדובר בפניות פרטיות לאנשים זה קשה. אבל כשמדובר בפניה ממשלתית אין דבר שלא יכולים לארגן.

- אנחנו בתחום זה צריכים להתארגן לפעילות מכוונת. זאת צריכה להיות אחת מהחשובות העיקריות שלנו בתחום זה.

אלוף אלברט:

אני רוצה לפתוח ולהגידר את מטרות המלחמה מתוך הנחה

שמצב איסטרטגי שבו אנחנו נמצאים היום, כלומר, ישיבה

לאורך גבולות קיימים כרגע, מתוך העדר הדברות - מלחמה מונעת מצידנו היא בלתי אמצעא אפשרית. לפי דעתי אנחנו גם לא צריכים לראות מצב של מכות פתע מנזקות של ח"א. מכת פתע מונעת של ח"א הונחת בעוצמה רבה אם בעומק ואם לצורך הסמדת חילות אוויר תחווה בסיס אם לא יהיה מאמץ יבשתי רציני. לכן שני הדברים לא ישימים.

הייתי רוצה להגדיר שתי מטרות אפשריות -

1. להביא באמצעות מהלכים צבאיים למצב שיסנה את הסטוס

המדיני. לכפות עליהם מצב שבו יאלצו לאמ לשבת איתנו לדיון.

מטרה כזאת מחייבת מספר מרכיבים:-

(א) להטמיע את הצבא המצרי ב-ח"א הידועה.

(ב) זה יחייב לשבת במקומות כאלה שבהם נאיים על

ועל חבירה

המטרה השניה זה לבצע מהלכים צבאיים כאלה שידחו את המלחמה

לשורה ארוך ככל האפשר. זה מתוך אה האחרות מדיניות ערביות שאומרות שהמלחמה היא

אלמנט. צריך לנצל זאת להשגת המטרה השניה.

- המטרה השניה עשויה לא להביא למינוי הסטוס המדיני אבל כחוציה מהשגת הצבא המצרי

אנחנו עשויים לדחות את המלחמה הבאה ב-10-5 שנים.

גם המטרה השנייה שהייתה כניסתה לעומק. אי אפשר להשמיד את הצבא הסורי ולא להתישב על ג'בל קוטמייח, אי אפשר לנהל קרב כל כך גדול בגד סדיון האויב ולהשמיד אותו, אי אפשר לתחום אותו בקו מעוקק צמונה. אלמנט שני זה השטח. זה בכל מקרה אני חושב, מכיון שהמלחמה לא חזיה יזומה על ידינו, מכיון שאנחנו מדברים על מלחמה אנחנו צריכים להמנע מכל אקט מוגבל/ שלא ישיג את מטתי המטרות שיחזיר אותנו בעצם למצב של הפסקת אש מוקטנת. יכול להיות שגרויה שקט חודשיים-שנתיים אבל לא מעל זה. שתי המטרות האלה כחייבות הכרעה. אז האקט צריך להיות אוירי מסיבי ופעולה יבשתית עמוקה מאד הן בכיוון קהיר והן במפרץ כואא. כיצד אני רואה את התפתחות המלחמה? על זה אריק דיבר. אני לא רוצה לחזור על הכניות של מתקפת אויריח, אנחנו מנצעים את האקט הראשון קנטרה-פורט פואד-פורט סעיר ומיד בעקבותיו כניסת למרחב קסטין, אאידה, ואם אפשר לאיים על [redacted] קהיר. זו לא מלחמה בסלבים. בענין השטח, אני חושב שנוצא הסתחים חשוב מאד במיקוח שלאחר המלחמה. אני לא חושב שצריך להגדיר את זה כקו חדיש. לא נראה את הקוים החדישים כקו מדיני חדש למדינת ישראל אלא הסתחים שבאמצעות נחמקה. אז אני חושב שבגיזרה הצמונית לא צריך להסתפק בהך שפורט פואד וקנטרה למה אני לא מדבר על משולש פורט סעיר-קסטין ופמזרה ער קנטרה? הרי אלה לא יחיו חגבולות אבל נהיה בהם, אפשר להחזיק אותם, אתה יכול לחשאר על הולתא כחייץ. בשאר הגזרות הסתחים יחיו מוגבלים, מפרץ סואץ עם מקורות הנפט. בגיזרה הדרומית - האופטימום שאפשר להשיג עתה-ג'ניטה.

אלוף זקירא: יש משהו בחלקי מדברי הדוברים שצורם אותי כישראלי, כיחודי, את שיא הצרימה שמעתי בדבריו של ברך שאמר: אנחנו נלך לעשות משימה. לפי דעתי אם אנחנו עוברים את התעלה ומשמידים את הצבא הסורי זה סדר גודל של אלף אבירות. אני חושב שלדבר על עם ישראל כשפה יושבים 3 מליון יהודים לעשות משימה בשביל אלף נפגעים אולי זה מחאים לסורים, לרוסיט, אבל אנחנו? לי זה לא נראה. מבחינה זו זו בטבילי נקודה הפוצא. אני לא רואה את העם הגדול הזה עושה משימה עם אלף נפגעים ואחר כך מטביר לעצמו בשביל מה היה כדאי לעשות משימה לשבוע או חודש עם אלף נפגעים.

אלוף אדנ:

מה היה ב-56 בדיעבד?

אלוף זעירא:

בדיעבד זה היה כשלון. אבל זו לא הייתה התכנית.

שר הבטחון:

היה כשלון בזה שעזבנו את סיני.

זה נתן 10 שנים של מיצרים פתוחים, אמר לאמר שלא היה

צריך לסגת אבל גם כשכן נסוגנו צא המיצרים היו סגורים

מקודם עד '56. שום אניה ולא מטוס לא יכלו לבוא.

זה נתן:

1. 10 שנים של מיצרים פתוחים.

2. כאשר סגר מחדש זה נתן אקט מלחמתי מובחן שלו.

להתחיל מלחמה מחדש יכול כל אחד. לא רק שזה נתן 10 שנים בלא זה עשה מצב חדש

שלא היה בו סטטוס קוו. כאשר רצו לסגור מחדש זה היה אקט מלחמתי מובחן אליבא דכולם.

אלוף אדנ:

זה לא כשלון אם הוא חוזר עם 400-500 טנקים שלל.

אלוף זעירא:

אני לא חושב שצה"ל צריך לעשות משימה בשביל אלף נפגעים.

אני חושב שאם אנחנו חולכים למלחמה לא צריך לגשת אליה כמו

גישה של משימה. זה דבר אחד.

דבר שני, אני לא יודע אם צריך לדון על השאלה מה יהיו הגבולות.

אני חושב שצריך לגעת יותר בשאלה איפוא תהיה חפסקת האש, אני מבדיל בין גבולות

ובין חפסקת אש. לפנינו קו חפסקת אש... למורך חקו הזה... אבל השאלה היא

בשלם ראשון מה חפסרה, לאן להגיע, מה להשמיד?

אם עוברים את החעלה, אני אסביר טווי צריך לעבור את החעלה, עם כל האופטימיות

שבח החזית המצרית עושה "שלום" לאריק, אני לא חושב שזה יהיה מבצע קל בטרם

לא כשלב החציה ולהשמיד שם 1500 טנקים וכמה מאות אלפים. זה לא יעלה לנו בפחות

מאלף נפגעים וזו הערכה אופטימית. לכן אני לא מאמין שהעם היחודי יכול לעשות

משימה בעד אלף נפגעים גם אם חורטים ציור רוטי. בואו לא נהיה אנחנו האויבים

הכי גדולים של עצמנו.

אני חושב שצריך, אם עוברים את החעלה, צריך לאמר אנחנו

משמידים את מקסימום הצבא המצרי שאנחנו יכולים ומתיצבים בפאתי קהיר.

צריך לעמוד סביב קהיר [redacted] ונראה מה יהיה.

יש מה שחי אקסיומות, אני לא בטוח לא בזו ולא בזו.

(1) האומרת שם אם נכבוש את הבירות לא יעשו איתנו שלום.

(2) אם נכנס לבירות 10% יעשו שלום.

אני לא בטוח לא בזה ולא בזה אבל מראש לא לגנות? אני לא חושב שזה הגיוני.

לכן אני מתנגד לעשות ששיטות בעד אלף נשבעים ואני מתנגד מראש

להגיד שאין סיכוי להגיע לשיפור ביחסים בינינו לבין הערבים אם נגיע לסכיבות הבירות

ונראה מה

יהיה. אני לא יודע מה שיהיה. מראש לוותר על א זה? לא הייתי מוותר.

לכן, כשאנחנו מדברים על מלחמה צריך לגנות להפיק את המקסימום

ולראות מה שיהיה. לקחת סיכונים סבירים ולא להרחיק לתוך 5 מליון חושבים בקהיר

אבל להתייבב מסביב ולהגיד: אהם רוצים הפסקת אש? זה המקום וחיום וחשקה שבה נעצרו

עכשיו מתחיל המשחק. צריך לראות איך העניינים יפתחו ביום הפסקת האש.

אני לא חושב שכדאי להכנס לשאלה מה יהיה הגבול.

- השאלה שלי היא איפוא צריך להיות קו הפסקת האש. אם קוברים את התעלה ולוקחים

את כל הזקק וכל הנפגעים זה מבצע רציני מאד ומסובך, אז צריך להשמיד כמה צב צב

שאפשר ולהגיע עד פאתי קהיר ולחצור ואז לראות למה אפשר להגיע בעולם הזה.

לא מראש להיות אויבי נצמנו.

אני רוצה להגיע לשלב שהחלה לכמה אקסיומות שנחטטת אליהן,

אני בודק אותן, אקסיומה שאמרנו זה להגיב מהר וחזק.

אבל אם זה אומר לעבור את

התעלה יש לי שאלה - אצטנו יכולים להתעלם מהעולם. אני לא רוצה לחזור לשאלה אם

היה צריך להמתין או לא בדיעבד? אבל צריך חקירת זמן מסוימת שירו עלינו, זה לא

אומר שגח אבל לא 24 שעות כדי שיהיה "קיים" שמה היורה זה הצד המצרי. אני אומר

שבוע להבדיל משעות ולהבדיל מחודשים, ירו עלינו ונוכל לחזיק מעמד אולי זה יהיה נחוץ

לחכנות אולי לא, אבל שיהיה ברור לצבא שהמצרים הם המפירים ושחם פוגעים בטלום העולם.

יכול להיות מצב קשה, אני מה ציירתי את שלושת הסצנריום

של המצרים. אם הם מגסים לחצות את התעלה מה יש "קיים" ברור - הם ניסו לצלוח את

התעלה אז אנחנו חופשיים לעבור ולעשות את המקסימום.

אבל אם יש מחר מבוקר שני מוקשים וצדור וחליקומטר נכנס לחולות ויורה או לא יורה,

יש על זה לחצות את התעלה זה די מסובך.

אזאקא יקה לנו זמן לבנות את ה"קיים" כשנרגיש ש"הקיים" בנוי מינימלי מבחינת העולם אז צריך לעבור את התעלה ולהגיע למקסימום שאנחנו יכולים.

פה סה"כ חקהל חזה די נכון והוא יודע את על שני מוקשים

כן או לא לחקוף מחאויר. אם הם יעשו דברים מינימליים על זה אפשר לחקוף אוירית

בחוסר פרופורציה אבל יש הבדל בין קנה מידה שמצדיק מעולה אוירית או חציית

התעלה.

בטיחותו של דבר, אפי חושב כך: אם אנחנו רוצים לחקות את

התעלה יש במתוח שני צדדים, דאזיה צריך לבנות "קיים" וזה יכול לקחת זמן

ולכן לא אוסומטית צריך לעבור לצד שני אלא כעבור תקופה מסוימת.

ב) אם עוברים זו לא שטיטה, צריך להשמיד מקסימום הצבא המצרי בין התעלה לבין קהיר

ולהתייבב במאתי קהיר ולז לחגביל עצמנו.

למה? כי איננו יכול לאמר שאם נגיע לפאתי קהיר זה ונפסד. יותר הגיוני זה לחתייבב

50 ק"מ משם. צריך לקחת את חסיכון הזה והסיכוי הזה לגבי גבולות סופיים

אני מציע בכלל לא לדון על זה עכשיו אלא לחתייבב לנושא איפוא אנחנו רוצים את קו

המסקת האש ואחר כך, תאלוחים גדול, איפוא יהיו הגבולות.

אלוף פלדו אמרה שאתה חושב ששיטה טובה חתיה לחגיב אוירית על משחו

שתוא לא צליחה, מה אתה רוצה להשיג בזה המסקת העניין?

כן, אם אפשר. אני לא כאלה שמחפשים עילה ללכת לקהיר.

אני מתנגד לשחיקה על ה"א על שדות העומה ופיליט בלי חצייה.

אוי חושש שהאבידות יהיו גדולות.

אלוף פלדו אבל אם תוקשים את נח"ל-ים וחורגים 50 איש באוטובוס

ההחלטה להגיב אוירית עם 48 פנטומים - מה מטרת החליטה?

להפסיק את וואטפנוס?

כן. אני לא מתנגד לנסות בתנאי שזה לא יסכן את ה"א.

אלוף זעירא:

אלוף סלו

אני לא רוצה לפתח מחדש. אלא לסיכום כמה מיליון

א. אני לא סוכנעתי אחרי הדיון שיש מטרה למלחמה פוזיטיבית.

המלחמה לרעתנו בגלל הסיכונים. שינוי הסטטוס קוו במערכת הבינלאומית ושינוי המצב

לרעה מתחת לקונצנזוס הלאומי שלנו. לכן אין מטרת לחימה פוזיטיבית.

כי נקודת המוצא שאצא עלי מנוגדת בסימן שאלה אחד למה שאלי שפן האס האקסיומה

שחברבים לא יתפלו מול חבוסה מוחצת נוספת האס זו אקסיומה אא שיכולה לעמוד בביקורת?

היות ואני מאמין שזאת אקסיומה שאין סיכון אלא רק סיכוי במח

שנוצע למערכת הבינלאומית.

- לכן אין מצב פוזיטיב בעיני אלא מטרת המלחמה היא גנטיבית.

לכן היא צריכה להיות הזולה ביותר עם דרגת הנזק הקטנה ביותר.

היא צריכה להיות, מלחמה מוגבלת ונושאת אופי אוננסיבי בלבד.

עם השיפורים שדיברתי עליהם זו לא מלחמה בשלבים שאני ממליץ עליה, כי הכוונה לחפסיק את

האש מהר ושהחרי יוליד עכבר. בסופו של דבר זו תהיה מלחמה שנגמרה בלי זעזועים

גדוליה בסטטוס קוו. אלא מה? אם זה לא מטפיק צריך דוזה נוספת מזה וזה האיום

על [REDACTED] האיום על קהיר. מהלך איסטרטגי עקיף, אלגנטי מאד, לא כרוך

בקרבוח שחיקה. מצד שני הוא נושא אופי של הכרעה ואצ ואופי של הוצאה כל המערך

האיסטרטגי המצרי משוני משקל ואילוצו לעשות הערכת מצב.

לכן אני נשאר במלחמה שהצגתי בניחוח.

(אח"כ דברי הרמטכל)

רב-אלוף אלעזר

אני הייתי רוצח גם כן להתייחס בקצרה לדיון הזה משתי סיבות:

1. כי חלק מהדברים הם חזרה, אגתנו החדדינו מה הרבה

פעמים.

2. וחלק מהדברים אני לא מייחס לו חשיבות היום.

יש הרבה דברים שהם תוצאה של צירוף התנאים ביום פתיחת המלחמה והתוצאה עליהם נשום מה נעשה על מוקט אחד או על שלושה לא נראה לי חשוב לומר ולא נראה לי שאפשר לקבוע בו היום.

ראשית, אין בינינו חילוקי דעות על כך שאנחנו לא מעונינים

במלחמה. אם כי כשאנחנו אומרים "לא מעונינים במלחמה" זאת תוצאה של ניתוח חשודותי

איננו מעונינים במלחמה כי המצב הנוכחי יותר טוב ממלחמה, כי לשבת בקוי המסקה האש

האלה בלי אבידות זה יותר טוב ממלחמה. לא כל דבר יותר טוב ממלחמה, למשל, מלחמות

קטנות שלא יושבים בשקט ולא בקוי המסקה האש יש אבידות, זה לא יותר טוב ממלחמה.

השאלה היא יחסית - מה יותר טוב ממה. המצב הנוכחי יותר טוב ממלחמה

- לכן אני מסכים שבמצב הנוכחי צריך לעשות הכל כדי להרחיק, למנוע את המלחמה ולשמור

על האיזון הנכון גם כנגד מצד אחד זמין הרחקה. מצד שני לא לעזור לסאדאת ליצור

פסיכוזא של מלחמה. לא לתת לו יתרונות מדיניים. אני מסכים שצריך לפזוע מלחמה.

אני בשום אופן לא מסכים שבמלחמה אין מטרה טכני-בינה.

אם במלחמה אין אף מטרה צבאית פוליטיבית ואם ממלחמה אז אפשר להשיק תועלת של ממש

בכל עקרה, איך תגענו למסקנה שלא כדאי לסאדאת לפתוח במלחמה?

אז באמת כדאי לו כי אנחנו לא גרויה ממנו דבר. זה בכל מקרה נזק ואבידות, לא במקרה

למו"ם, לא כותים שלום, למה לא כדאי לו לפתוח במלחמה?

אלוף סלי

אנחנו מדברים על המצב הנוכחי, כי אחת אומר על המצב עכשיו...

רב-אלוף אלעזר

אני מדבר על המטרה התיכון.

אני אומר, באיזה מקרה התיזה שלך (סליק) נכונה

שאיך למלחמה מטרה פוליטיבית? במקרה אחד - אם נגדל אותה נפי שאתה מציע.

אם אני מצטט אותך "גם אנחנו מריכים לנפל- להגחיל לאויב מפלה צבאית מוגבלת וזאת רק

בזמן דמנטיבי בלי לעמוד את הקוים" ואנחנו יודעים מה זה דמנטיביות, אתה מצליחל לתקן

מחוזות יותק.

לפתח לה מנגינת ויזוי ותוד קנה ומאלות צבאיות כמובלגת היא המעשית כדי לעמוד לאפסוק את.

היא לא תהיה צבאית ויהיה על מדינת ישראל להשתמש בה ככלי שבר-ידי.

אם נגזר על אש הצלחמה אז לה נשים מפרזו אנונימית

ואז כדאי לה לעשות אותה ואם הוא יעשה אותה הוא יוכל להחזיר אליה פעמים-שלוש

אולי ברווחי זמן של חצי שנה. אם נקבל גם מלחמת החושך באמצע, כלומר בין נסיון

לבסיון אפשר יהיה גם באמצע לא להשאיר אתנו בהמסקת אש.

זה טבנדיו שבו סאדאת צריך לפתוח במלחמה - זאת דרך שמדינת ישראל לא תעמוד בה

בשום מניס.

לכן אני אומר, המלחמה בהשוואה למצב הנוכחי

היא לנו לא רצויה. הלא המלחמה בהשוואה למצב הנוכחי פחות טובה מהמצב הנוכחי.

אבל היא והמצב הנוכחי נעלם משום שהאויב פתח באש, אנונו צריכים לחפש את אותו

המלחמה שתקנה למדינת ישראל יתרונות כי שאחרי המלחמה הזאת מדינת ישראל

תהיה יותר חזקה בהשוואה לאויב והאויב יהיה יותר חלש.

לנו יהיו יתרונות צבאיים שיקנו לנו יתרונות מדיניים.

אבל מה שאריך לחפש במלחמה, אם לא נשיג את זה, הוזה אומר, הפסדנו במלחמה

והיא תחזור על עצמה, לכן אני תור על המסרוזקשל המלחמה-

1. בכל מקרה למצוץ הישג צבאי מהאויב.

2. השמדת כוחות וחשתי צבאית. אני בכוח

השמדתי את ח' הידיעה "השמדת הכוחות" כמו ג-424, אינני יודע אם ארך על 800 מנקים.

אני מדבר על מפלה משמעותית שהצבא המצרי צריך שגים כדי לחזור למצבו הקודם.

יש אמרים 3 שנים כי אחרי 3 שנים צבא המצרי חזר לפד"כ שלו.

אני אומר שאם הכניסה ההיא ב-73 זה יהיה 6 שנים, עד שהוא חזר ליכולת להחדש מלחמה זה

6 שנים. אינני יודע כמה שנים זה אבל זה משמעותי לשנים.

להשמיד כוחות אי אפשר רק במאמץ אירי. ראינו

שסיליט מוקמים ובמסדטים יש הפחעות, ביום אחד יש הפתעה ואחר כך שבועיים אין הפתעה.

היה יום אחד במלחמת ההתשה שהשמדנו מדללות פילים, למתרה היה כארג שלא ידענו עליו.

אם לא נעבור נוציא את חיל האוויר בחקירה על שדות וטילים וזה לא יקנה חופש פעולה.
יכול להיות שנחפש חפסקת אש, או לא ניצחנו במלחמה.

מה הרווח במלחמה אפשרית שצריך לחזור עליה בעבור זמן קצר?

לכן, כדי שהמלחמה תהיה נבחון לישראל ויהיו לה

יחידות בעקבות המטרות הזאת אני סבור שאנחנו צריכים ללכת על מלחמה כוללת

שיש בה מחסמה אירית ובשודח. יש בה השמדת כוחות, ישא חציית קוים כפי שאנחנו

היכנו בתכנונים האמריקניים.

מה תהיה פתיחת המלחמה? על זה אמרתי, ואנני רוצה

להכנס לזיכוח כי אפשר להמציא עוד מליצן סגוריוס, לא אבוא לשר הבסתחון אז לרש

הממשלה אחרי שעלינו על מוקש אחד וצפיע לעשות את "חתול מדבר".

אנחנו יודעים את המלאכה, בשמגזירים מטרות וכשיודעים מה רוצים נכון דברים.

יכול להיות שעל מוקש גיב במשהו מקדים, אנני יודע עכשיו, אני אומר שאי אפשר

לסמוך על מלחמה מתנעת אבל אני מקבל את ההערה של שר הבסתחון שיכולים להיות

צירופים שיאפשרו מכה כל שהיא, זה מונעה בשגיאות האויב.

יכול להיות שהיא יתחיל במעולה בלתי חשובה כדרכו בקודש, הוא ינפח אותה מאד,

יכול להיות שזה יחן פילא למכה כמעט ראשונה.

בעקרון אני אומר - לא מלחמה מתנעת אבל ניצול

התנאים שיווצרו בשעת הפתיחה, צריך להיות כזה שנוכל להשתמש במכות

שנוכל להפעיל מכה כזו או אחרת שתהיה מקבילה להכנות או מקדימה למהלך גודל שלנו.

כבר אמרתי שאני רוצה לח"א משימות של השמדה

חילות האוויר של האויב. לא את כולם, אנחנו מדברים על הרבה שדות, על פרטיה מיג-21

השמדה מערך הסלבים הסילים וזאת בצמידות למעולות יבשתיות. לא לשחזק את

חיל האוויר, בלי פשרות, ולקבל מלחמה בעבור זמן קצר.

אשר לקוים.

אני חושב שמלחמה כזאת צריכה להיות מעבר לקוים

המסקת האש, מטבע הדברים אותו בסיסמה נמצאים מעבר לקוים המסקת האש.

באיזה קוים נשאר? יש שיקול מדיני ויש שיקול צבאי.

אני חושב שהשיקול המדיני יהיה הדומיננטי, כי תאורטית יש 3 מבנים-

אנחנו נמצאים בשטחים החדשים ויכולה להיות

הפסקת אש ואנחנו נשארים במקום.

יכול להיות הנאי ל חפסקת אש שאנחנו חוזרים לקו הנוכחי.

יכול להיות מו"מ להפסקת אש כאשר אנחנו מחניט הנאים

כדי לחזור לקו הנוכחי.

הטיקול המדיני הוא דומיננטי כי אנחנו בקוים האלה

שאין בהם יעדים צבאיים, שאני אומר את זה אנחנו מוכרזים כי קשה להתגונן מקו 73.

אבל אם החנאים המדיניים לאפשרו אני בהחלט לרואה מקטעת שבהם משפרים את המצב

במידה מסוימת צבאית ויכליים ל שפר את המצב במידה ניכרת מדינית.

- כלומר, קלף המיקוח להסדר מדיני, זה חזרה לקו הנוכחי, שיש בו איזו שהיא אמצעות

יתר בקו הנוכחי אם נזכה לחמורה מחאימה.

מה הקוים שאני חושב אותם כמשפרים את המצב?

אנחנו חושב שזהו כל החלק הצפוני מקנטרה כולל

פורט סעיד, ג' סראל - חרש שינצר במים מוצק בצידנו.

כאן עתקה, זה יוצר בסיס מוצק בצד השני, אני חושב שהוא שטח גיין זה לזח לאורך התעלה

לא בקו נוקשה אלא בקו שבו נקבעה הפסקת אש, שבו אין טילים, אין ארטילריה ואין צבא

מצרי צמוד.

היערכות כזאת היא לא היערכותה בוחית, היא יותר חובגת מקו התעלה, אבל זהו מסך שקודם

לחעלה. זהו ודחרון. זהו מסך שמונע התארגנות המצרים לחציית התעלה ועושה את המלחמה

הנאה ליותר קשה.

מלחמת 73 יוהר קשה למצרים ממלחמת 67 ומלחמת

79 תהיה למצרים עוד יותר קשה ממלחמת 73. אני רואה אפשרות שנמצא בצד השני

של המפרץ. נהיה שם עם הכוחות, אם מדינית נוכל להשאיר שם יש לנו ה יתרון צבאי.

יכול להיות שאלה קוים לשנים בודדות, יכול להיות שתמורת קוים אלה אפשר יהיה לחזור

לקוים האלה ולזכות ביהרונות מדיניים.

בסוריה.

אני חושב שהדבריו שחקה אמר ששמח לב אליהם, משה,

נובעים קודם כל מנקודת מוצא אחת שהיא שונת בין באיזה קודם להגיע לבין אימון

להבדיל. אם אני הבנתי נכון את חשב, חקה אמר שהבקעה בגיזרה הדרומית כדי

להגיע [REDACTED] ולא להגיע לגיזרה הדרומית היא מהלך לא טוב.

לזה אני מסכים. זאת כמעט ארוחה הבקעה: אם היינו הבקעה לי מנקיט גבלי השמדה

מירביח של הצבא הסורי ועם הפישת שטח שערכו מוגבל יחסית.

לכן אני מבחינת ההבקעה רואה בגבול הסורי:

1. בלבנון - שיפור בחיפוק.

2. הבקעה מרכזית לחשמדת הצבא הסורי עד למבואת דמשק

3. גיצול הצלחה משט דווימה [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

אני רואה את [REDACTED] אם הייתה הצלחה גדולה [REDACTED]

אנחנו יוצרים באמת קו מפריד בין השניים, אינני יודע אם זה קו לסווח ארוך, אבל

לסווח קצר זה קו מאד מכביד על העולם הערבי ויוצר בעיות ויכולות להיחל חוזות בקו

הזה, צכאוכ הקו הזה והזכות לתת להם להחבר בחזרה [REDACTED] יכול להיות

שאפשר לזכות שם בהישגים מדיניים.

אני רואה קו אחר שהוא יוצר לנו תריס נוסף להחערב, שמכביד

על מליחור סוריה-עירק נגד ירדן ויחד עם זה הוא חויים שמאפשר חיבור בין ירדן-סוריה-עירק

ונצא אלמנט לאבי

אני נא נגד הליכה לבירות. זה אברשה הגדיר טוב. זה מביא

אנחנו בפני סיטואציה שלא יהיה בה שלום, נגרום להיערכות שונה של העולם הערבי ונגרום

לעצמנו מערכות מכבידה ביותר שקמה לעמוד גה. בנוסף לזה נגרום ללחצים בינלאומיים

ובודא בלתי פרופורציונליים להועלתהן אני נגד כיבוש הבירות.

וזה. לא תתקשרי להרבה דברים שנאמר בדין הזה.

זה לא אומר שצאי ממכיס להם, אבל ריבונות זה דברי לבן שנודע לי שגורן לכבד

היום, צחם מדברים ששייכים לפילוסופיה עוד יחיה לנו שכן להחדיין בהם.

(תח"כ דברי שם ובסתון)

על הכנתו

אני רוצה לאמר סיכום בחוקר הקידי, לה כוונות
אלה סיכום. ובסיכום 8 נקודות-

הסיכום הוא סיכום להכנות

1. להביא בהסגון שיחית הידוש או המלחמה במצי

השני של הקיץ הזה.

2. שהמלחמה בהחדש על ידי מחימת מלחמה מיוזמת

או במחיתה מובטחת של מצרים וסוריה.

3. שבמלחמה מחוד הערבי באופן ישיר של מדינות

העומות השתתף מצרים וסוריה ולא השתתף ירדן.

היין פילופי דקה שבטחה מצרים וסוריה לה מחימת השמטמות של מדינות ערביות אחרות

כמו לזבועירק-סודן.

4. אני אומר זאת להכנותו לחוד עמדהי המעמית

היא מצרייה-סוריה ורק אם מחימת מכה החדש המלחמה, בפסגות הזאת להביא בחשבון

להכנות, להכין גם מכה מקדימת או הקימה מקדימת שלנו בפסגות הידוש המלחמה שלטם.

נחנו את הדוגמה חזו בעבר, היא המשוטת ביותר, אם יודעים מהם עוסדים להמניין

הלילה את כל אגוב ואם יש סיכוי טוב לספל בהם לפני זה צריך לעשות זאת.

צריך להספיר לקולט שלא אנחנו המחלול את המלחמה באותו זמן גמול בזה.

אני אומר שזה סיכום להכנות, צריך לעשות את החכנות גם למשדות בזה.

5. גם החדש המלחמה צריך לעשות את החכנות

כך שחשבים יקבלו מכה יוחטת מבחינת זה שנקרא השמחמותות, בלי ה' הידיעה, אבל

סיבדרו את הצבא שלהם. אם הערבים יחדשו את המלחמה זה"ל חיים עכשיו להכין

השוכה כזה שלפניים מחימת מלה מוחצה ויאבדו במסורות ניכרות: טילים, מטוסים,

סנקים וארטילריה. אני מדבר על שלב ההכנות.

6. לעשות הכנות לכעבר הקיים של שתי המדינות האלה

בצד המצרי וגם בצד הסורי.

7. שהמלחמה תסוך זמן קצר. מה זה עומד קצה בסחירה

להכנות, נאטר שמצב של איום עליהם. אנחנו צריכים לצאת מהנחה או שהבעיה היא

אופרטיבית, יכול להיות כך שהמלחמה תמשך ימים ואחר כך יהיה התערבות
רוסי-אמריקאית שתחייב את המסכת המלחמה.

מערך שלנו שבונה להגיע [redacted] שישיבתנו הלווח חיוס ואחר כך נחזור עוסדת

בסתירה לדבר הזה. אינני מוסל הכנות למבנית להגיע [redacted] אבל אני

מוסל הכנה מבנית האומרת שהמלחמה תמשך זמן רב ותנחנו נחכה סם.

כאשר צריך לתח הנחיה למלחמה כזאת אז כ זחה הזמן אצקן הקשר חוח אחד

המלפנטים. במסגרת הזמן הקצר מעבר הקויס, במסגרת השפדה הכוחות, אם יגיעו

[redacted] זעה שאלה או פרטיבית, הימות לעשות סה.

3. ענין הנפס. חיוח ועלול להיות מצב, כחוצמת

מסימותציות בינלאומיות שהערכים ירבו ללחוך על המערב להמסקה ילפס אם תבא

המלחמה וכאשר אנחנו נמצאים ליד מקורות הנפס צריך להמיה בהשבון חוצות

של מלחמה שתנחנו צריכים להיות עחות תלויים נפס

גלה שפונה הנקודות. לא החיחסתי לו 1. כניסת למירוח.

2. היקון קוליס.

מה שאמרה קודם בזמן הדיון במקום אחד שאינני חסיד של כניסה למירוח.

ובמקום שני שחני כן חסיד שאנ תהיה מלחמה לא חסכים לחזור לקויס הקורפים

אבל שניהם היו במסגרת הבקע דעות ולא במסגרת הנחיות. אם תחיה מלחמה עד

אצקן אנה נביע? עור נספיק להגיע.

אבל צריך לעשה כסה"כ זה החכנות היסודיות האופרטיביות והתומנסטיביות.

זעה אומרה, מעבר הקויס, מכה ניצחת לצבאות ערב, גם אוירית וגם יבשהית.

אני רוצה לחזור על 8 הנקודות שאניפסי כדי להיות

משוח שלא אצקן שבוימי אף אחת-

1. אפשרות של פתיחה בגש וחידוש המלחמה.

2. המתיחה חזיה של עברים ומוריה.

3. שיחתונו גח כצריה וסוריה.

4. שחיה אפשרות של מכה מקריכה.

- 5. הצריך לתת את טכני מוחצב, השמדה מוחצב מה שהדמנצל קרא.
- 6. הצבר קויס.
- 7. בלחמה קצרה.
- 8. לחפיה בחסרון הרמב מקודות הנטס שלבו.

בג-511-92 אל קור:

שילה אחת, בי החבנון שלבו הואם לבשיי את מסיכום הוא שיש
לבקודה אתם שהחיהסת - לירדן. אונחני גם בק את ירדן לה

רבינו כאויב בשלב ראשון אבל עטינו את כל ההגנה בירדן כשלב אופרטיבי נחיה נכשנו.

דן המסחון

אתם קוטיים חיקים כל השנה וכל הימים, אני פדבר על הקייץ הזה.

אני בעה כדבר בנור גביג המסלה, גם על יטוד שינמורטמיה,

אנחנו, המסלה, אמרנו לתת הכללי, ג'נטלמניט, בקשה לחבנון למלחמה כשלה

שפטייטיים לפתוח בלחמה הם מצריים ומוריה. ירדן לה מודיעה שחמח במלחמה.

בעדו היק"ט, זהאם מה שחננו בקטיים סחמח הכללי - לחינו מוכן לקייץ זה כמחל

בעוד חודש ימים.

רשימת חסוכ

- דוח מס' 1 - ביק
- דוחקיס 2-3 - לשבא היכפול
- דוח מס' 4 - דן המסחון
- דוח מס' 5 - ק' עד המסחון
- דוח מס' 6 - ר' אג"ב
- דוח מס' 7 - מוכי גבאי לרזח"ס
- דוח מס' 8 - עודוים.